

ကျိုင်းတုံဟော်နန်း အဖျက်သမားကျော်ဝင်း တာဝန်ခံဒေသသို့ သွားရောက်

၁၀ အေပရယ် ၂၀၀၆

သျှမ်းပြည်၏ စစ်တိုင်းကြီးသုံးတိုင်းဖြစ်သော အရှေ့မြောက်ပိုင်းတိုင်း၊ အရှေ့ပိုင်းတိုင်းနှင့်ဤတိုင်းများကို ညွှန်ကြားအုပ်ချုပ်ရသူ “တိုင်းချုပ်” ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီးကျော်ဝင်းသည် ထိုင်းနိုင်ငံ၏အမိဒီအိကုမ္ပဏီအုပ်စုက ရန်ကုန်အစိုးရနှင့် ဒေါ်လာ ၆ ဘီလျံတန်ဖိုးရှိ သဘောတူလက်မှတ် ရေးထိုးလိုက်သော အေပရယ် ၄ ရက်နေ့အပြီး နောက်တနေ့တွင် ထိုင်း နိုင်ငံချင်းမိုင်နယ်စပ်မှ မိုင် ၉၀ ခန့်ကွာဝေးသော တာဝန်ခံဒေသသို့ ဟယ်လီကော်ပတာဖြင့် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ စစ်အစိုးရပိုင်မီဒီယာ မြန်မာ့အလင်းသတင်းအရ ထိုစီမံကိန်းသည် ၁၅ နှစ်အတွင်း အပြီး သတ်နိုင်မည်ဟု မျှော်မှန်းထားကြောင်းဆို၏။

ထိုမှတစ်ဆင့် ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီးကျော်ဝင်းသည် နယ်စပ်မှ ၂၉ မိုင် ကွာဝေး သော နားကောင်းမူးရွာသို့ ဆက်လက်သွားရောက်ကာ လုံခြုံရေးအရာရှိ များနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ “စက်ယန္တရားတွေနဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်း တွေ အားလုံးထိုင်းနိုင်ငံကနေ နားကောင်းမူးဘက်ကတစ်ဆင့် ဝင်လာကြ လိမ့်မယ်”ဟု ထိုင်းနယ်စပ်လေ့လာစောင့်ကြည့်သူတစ်ဦးက ဆိုသည်။ သို့သော် အသေးစိတ်အကြောင်းအရာများကိုမူမသိရသေးဟု ဆက်လက် ပြောပြသည်။

၁၉၉၁-၉၃ ခုနှစ်အတွင်း သျှမ်းပြည်အရှေ့ပိုင်းဒေသရှိ နအဖစစ်တပ်ကို ကွပ်ကဲခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကျော်ဝင်းသည် ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် သျှမ်းပြည်၏ အထင်ကရ ကျိုင်းတုံဟော်နန်းကို ဖြိုခွဲဖျက်ချမှုတွင် အမိန့်ပေးစေခိုင်းသူ အဖြစ် နာမည်ကြီးခဲ့သူဖြစ်သည်။

လက်နက်ချရန် ‘ဝ’ ခေတ္တ “ဖိတ်ခေါ်” ခံရခြင်း

၁၇ အေပရယ် ၂၀၀၆

ဒေသတွင်း ထိုင်းသစ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး၏အဆိုအရ အေပရယ် ၉ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ တာချီလိတ်တွင်ကျင်းပသော အစည်းအဝေးအတွင်း UWSA ကို ဗမာ့တပ်မတော်မှ လက်နက်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးလဲလှယ်ရန်“ဖိတ်ခေါ်”ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ “ကျနော်တို့ မလိုက်လျောနိုင်တဲ့ တောင်းဆိုမှုပါ”ဟု ‘ဝ’ အရာရှိတစ်ဦးက အတည်ပြုပြောဆိုသည်။

တာချီလိတ်သို့ အရှေ့မြောက်ပိုင်းတိုင်း၊ အရှေ့ပိုင်းတိုင်းနှင့် ဤတိုင်းတို့ကိုကြီးကြပ်နေသော တိုင်းချုပ်ကြီးဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီးကျော်ဝင်း အလည် အပတ်ရောက်ရှိပြီးသည့်နောက် အစည်းအဝေးကို သုံးရက်ကြာကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

UWSA တပ်အင်အားစုသည် တရုတ်-သျှမ်းနယ်စပ်တလျှောက် ကိုးကန့်မှမိုးလားအထိနှင့် ထိုင်း-သျှမ်းနယ်စပ်တလျှောက် တာချီလိတ်မှ ဟိုမိန်းအနီးတဝိုက်အထိ တပ်စွဲထားကြသည်။

သျှမ်းပြည်အရှေ့ပိုင်းသားများ ခရစ်ယာန်ဖြစ် ရာပြည့်အခမ်းအနားကျင်းပ

၁၂ အေပရယ် ၂၀၀၆

၂၀၀၀ ခန့်သော သျှမ်းပြည်အရှေ့ပိုင်းသားများသည် အေပရယ် ၅- ၉ ရက်နေ့အထိ ၅ ရက်ကြာ သျှမ်းလူမျိုးများ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် အဖြစ်ခံယူခဲ့သည့် ရာပြည့်နှစ်အထိမ်းအမှတ် ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု နယ်စပ်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော ဒေသခံတစ်ဦးကဆိုသည်။

အခမ်းအနားကို မိုင်းယောင်းမြို့ပြင် ဝမ်းမုန်ရွာတွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ကျိုင်းတုံမြို့တွင်အခြေချသော ဘက်တစ်မစ်ရှင်၏ ဘုန်းတော်ကြီး ဝီလျံ ယန်း (Reverend William Young) ပို့ချမှုဖြင့် သျှမ်းပြည်အရှေ့ပိုင်းရှိ ထောင်ပေါင်းများစွာသော လားဟူလူမျိုးများက ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အဖြစ်ခံယူခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ နောက်ပိုင်းနှစ်နှစ်အကြာ (၁၉၀၆)တွင် မိုင်းယောင်းမှသျှမ်းဇနီးမောင်နှံ နွဲ့အင်းစိုင်းနှင့်အိပိန်းတို့နှစ်ဦး သည်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်အဖြစ် ပထမဦးဆုံးခံယူခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း မိုင်းယောင်းရှိ ၂၀၀၀ လုံးသော ခရစ်ယာန်များသည် ဘက်တစ်များမဟုတ်ကြပါ။ သုံးပုံ တစ်ပုံမှာ ရိုမန်ကက်သလစ်များဖြစ် ကြသည်ဟုခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ဦးကဆိုသည်။ သူက ဆက်လက် ပြောသည်မှာ ကျိုင်းတုံစော်ဘွားက သာသနာအရပ်ရပ်ကို သဘော ထားကြီးစွာကြိုဆိုကြောင်း ဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ “သားကိုရှင်မပြုပေးနိုင်လောက်အောင် အသုံး မကျသူများ၊ အနုများနှင့်စုန်းရှိသူများသာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူကြသည်”ဟု ထင်မှတ်ယုံကြည်နေသော လူများစုပုဒ္ဒဘာသာဝင် များအကြားတွင် မျက်နှာငယ်ဆဲဟု အခမ်းအနားကို ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ရသူ ခရစ်ယာန်သျှမ်းတစ်ဦးက ပြန်လည်ပြောပြသည်။

သတင်းထုတ်ဖော်

နယ်စပ်ခရိုင် ၀ များ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ထပ်မံပြောင်းရွှေ့လာခြင်း

၂၀ အေပရယ် ၂၀၀၆

၂၀၀၀ ခန့်ရှိ ၀ လူမျိုးများသည် အေပရယ် ၁၇ ရက်တွင် မိုင်းတုံမြို့နယ်သို့ ထပ်မံပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာကြကြောင်း နယ်စပ်မှပေးပို့သော သတင်းများအရ သိရသည်။

၀ အရာရှိတစ်ဦး၏ ပြောဆိုချက်အရ ၀ မြို့တော်ပန်ဆန်းမှ ၀ လူမျိုးများကို ထရပ်ကားကြီး ၃၉ စီးဖြင့် တင်ဆောင်လာကြောင်း၊ သတင်းဆိုစွဲက ဆက်၍ပြောပြသည် မှာ “၀ ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဘိုလိခမ်းက ဒီဇင်ဘာ ၅ ရက် - ဇန္နဝါရီ ၃၁ အတွင်းမှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ အမျိုးသားညီလာခံကို သွားရောက်တက်ရောက်နေစဉ် အတောအတွင်းမှာ ဒီပြောင်းရွှေ့ရေးကို ရန်ကုန်စစ်အုပ်စုနဲ့ သဘော တူညီချက်ရယူခဲ့တာပါ”ဟု ဆိုသည်။

လားဟူအမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအဖွဲ့ LNDO မှ ထုတ်ဝေသော Unsettling Moves အစီရင်ခံစာအရ ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှစတင်သော ၃ နှစ်စီမံကိန်းအတွင်း ၀လူမျိုး ၁၂၅,၀၀၀ ကျော်အား မြောက်ပိုင်းသျှမ်း-တရုတ်နယ်စပ်မှ တောင်ပိုင်းသျှမ်း-ထိုင်းနယ်စပ်သို့ပြောင်းရွှေ့အခြေချနေထိုင်စေခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ၀ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးတပ်မတော် UWSA ကမူ လူပေါင်း ၆၀,၀၀၀ မျှသာ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြောင်း လူ ၁၀၀၀၀၀ ပြောင်းရွှေ့ရန် အစီအစဉ်ရှိကြောင်းဆိုသည်။

မိုးလားအပစ်ရပ်ခေါင်းဆောင် “လင်”

ကာဇီနီရုံများပြောင်းရွှေ့

၂၀ အေပရယ် ၂၀၀၆

မိုးလားအပစ်ရပ်ခေါင်းဆောင် စိုင်းလင်း ခေါ် လင်မင်ရှန်သည် တရုတ်အာဏာပိုင်များ၏ တိုက်တွန်းမှုအရ တရုတ်နယ်စပ်မှ ၁၆ မိုင်ခန့်အကွာ ကျိုင်းတုံမှ ၄၁ မိုင်ကွာဝေးသော မိုးမအုပ်စု ဝမ်ရှိုကျေးရွာတွင် လောင်းကစားရုံသစ် ၅ ခုတို့ကို တည်ဆောက်နေသည်ဟု ထိုဒေသသို့ အလည်အပတ်သွားရောက်ခဲ့သော သျှမ်းသံတော်ဆင့် သတင်းဆိုစွဲ ကဆိုသည်။

လောင်းကစားရုံတစ်ရုံသည် မတ်ချီလ ၁ ရက်နေ့ကတည်းက စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ကျန်လောင်းကစားရုံများကိုလည်း မေလအတွင်းတွင် ဖွင့်လှစ်နိုင်ရန် ‘လင်’က စိုင်းပြင်းနေသည်ဟု ဆို၏။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းအထိ NDAA-ESS ၏အဓိကဝင်ငွေ ရရှိရာ လမ်းကြောင်းမှာ ခရီးသွားလာရေးနှင့်လောင်းကစားရုံများမှဖြစ်သည်။ တရုတ်အာဏာပိုင်များက နယ်စပ်ဂိတ်များကို ပိတ်ပစ်လိုက်သောအခါ စည်ကားသိုက်မြိုက်ခဲ့ဖူးသောမြို့သည် သရဲမြို့အလား တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့သည်။

အကချင်အတည်းနှင့်ရင်ဆိုင်နေရသော ဇီ ချွမ် အဖေခင်တိုး

၃၀ အေပရယ် ၂၀၀၆

၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ဒုတိယအကြိမ်ဆုံးအနိုင်ရပါတီ သျှမ်းတိုင်းရင်းသားများဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (Shan Nationalities League for Democracy - SNLD) ၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး “ဆန္ဒအလျောက်နှုတ်ထွက်”ဟု နအဖပိုင် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာက ယမန်နေ့တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

အဆိုပါသတင်းက အသက် ၅၈ နှစ် စိုင်းဆောင်ဆီခေါ်နယ်လ်ဆင် လွှတ်တော်အမတ်၊ ကျောက်မဲမြို့နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ် ၂ သည် သူ၏ နှုတ်ထွက်စာကို အေပရယ် ၆ ရက် နေ့၌တင်သွင်းခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

စိုင်းဆောင်ဆီသည် သျှမ်းတိုင်းရင်းသားများဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၏ ပါလီမန်လွှတ်တော်အမတ်များအနက် သုံးဦးမြောက်နှုတ်ထွက်ရသူဖြစ်ကြောင်း သျှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း သတင်းများကဆိုသည်။ အာဏာပိုင်များ၏ ဖိအားပေးမှုဖြင့် ယခင်က နှုတ်ထွက်သွားရသူနှစ်ဦးမှာ-

- ၁။ ။စိုင်းထွန်းအောင်၊ ၄၈ နှစ်၊ လင်းခေးလွှတ်တော်အမတ်၊ ဂျွန်လ ၅ ရက် ၂၀၀၄ တွင် နှုတ်ထွက်
- ၂။ ။ပါတီခေါင်းဆောင် စင်ခွန်ထွန်းဦး၊ ၆၃ နှစ်၊ သီပေါမြို့နယ် ဆန္ဒနယ်မြေ-၁၊ နိုဝင်ဘာ ၃ ရက် ၂၀၀၅ တွင် နှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ် ၉၃ နှစ်ချမှတ်ခံရ တို့ဖြစ်သည်။

အဘက်ဘက်မှအတည်ပြုသော သတင်းများအရ စိုင်းဆောင်ဆီသည် အေပရယ် ၆ ရက်နေ့တွင် အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့မှ ဆင့်ခေါ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရပြီး ကျောက်မဲရှိသူ၏အရက်ဦးတည်းခိုခန်း အပိတ်ခံမလား (သို့) ပါတီဝင်အဖြစ်မှနှုတ်ထွက်မလား တစ်ခုခုရွေးချယ်ရန် ဖိအားပေးခံခဲ့ရသည်ဟုဆိုသည်။

ပါတီ၏အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သူ စိုင်းဖုခေါ် စိုင်းလှဖေ (၅၆ နှစ်) သည်လည်း ထိုနည်းတူ ဖိအားပေးခံရပြီး အေပရယ် ၇ ရက်နေ့တွင် အသင့်ပြင်ဆင်ထားပြီးသောနှုတ်ထွက်စာအား လက်မှတ်ထိုးလိုက်ရသည်။ ထိုနည်းတူ သီပေါ-နောင်ချို-မူဆယ်ရုံးခွဲတို့လည်း အကျပ်ကိုင်ခံရကြောင်း သတင်းရသည်။

သျှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း လင်းခေး၊ မိုင်းကိုင်းနှင့် ဆီဆိုင်မြို့များရှိ ပါတီရုံးခွဲများမှာလွန်ခဲ့သော ၅ နှစ်ကျော်ကတည်းက ပိတ်ပင်ခြင်းခံခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။

အမေရိကန် သျှမ်းများ ပထမဆုံး အကြိမ် UN ရုံး ရှေ့ဆန္ဒပြ

အမေရိကန်မှာရောက်ရှိနေကြတဲ့ သျှမ်းတိုင်းရင်းသားများအဖွဲ့က ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် စုဝေးဆန္ဒပြပွဲတစ်ရပ်ကို နယူးယောက်မြို့ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂရုံးရှေ့ပန်းခြံမှာ မေလ ၁ ရက်နေ့က ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ နအဖ စစ်အစိုးရဟာ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့ အစည်းတွေ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ အပြု သဘောဆောင်တဲ့ကမ်းလှမ်းချက်၊ အဆိုပြုချက်တွေကို ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်နေတဲ့အတွက် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီက ထိရောက်စွာ အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ဆန္ဒပြခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကိုဖီအန်ဆီကို စာရေးတောင်းဆိုခဲ့သလို ဆန္ဒပြနေတဲ့အတွင်းမှာ လက်ကမ်းစာစောင် တွေလည်းဝေငှခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒီလက်ကမ်းစာစောင်တွေထဲ မှာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ လက်ရှိအခြေအနေ၊ သျှမ်းပြည်ရဲ့ သမိုင်းကြောင်း၊ သျှမ်းပြည်အတွင်း လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုမှတ်တမ်း၊ SNLD ဥက္ကဋ္ဌ စင်ခွန်ထွန်းဦးနဲ့ ကျန်သျှမ်းခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ဓါတ်ပုံနဲ့ သူတို့အပေါ် စွဲဆိုထားချက်တွေ-စသဖြင့် ပါရှိပါတယ်။

အဲဒီဆန္ဒပြပွဲကို ကုလသမဂ္ဂရုံးရှေ့မှာ နေ့လည် ၁၂:၀၀ နာရီကနေ ညနေ ၀၆:၀၀ နာရီအထိပြုလုပ်ခဲ့ပြီး တခြားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့တွေလဲ ပါဝင်ပူးပေါင်းခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

နေအိမ်အကျယ်ချုပ်ကျခံနေရတဲ့ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ဦးတင်ဦးနဲ့ တကွ အဖမ်းဆီးခံထားရတဲ့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးကို ပြန်လွှတ်ပေးဖို့၊ ထောင်ဒဏ်နှစ်ရှည်ချမှတ်ခံထားရတဲ့ ခွန်ထွန်းဦးအပါအဝင် သျှမ်းပြည်ခေါင်းဆောင်တွေအားလုံး ချွင်းချက်မရှိ ပြန်လွှတ်ပေးဖို့၊ သျှမ်းပြည်အတွင်းမတရား ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်နေမှု၊ အတင်းအကြပ်နေရာရွှေ့ပြောင်းခံရမှုတွေ၊ အမျိုးသမီးတွေအပေါ် မုဒိန်းကျင့်မှုတွေ-စတဲ့ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုတွေကို ရပ်တန့်ကရပ်ဖို့နဲ့ မြန်မာ့အရေးကို ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီက ထိရောက်စွာကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းပေးဖို့ တောင်းဆိုကြတာဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့က NLD ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို နအဖကတုန့်ပြန်မှုမရှိတာရယ်၊ တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေ အပေါ် ပိုပြီးဖိနှိပ်ချုပ်ခြယ်လာတဲ့ အခြေအနေတွေကို မီးမောင်းထိုးပြတဲ့ အတွက် ကုလသမဂ္ဂရုံးရှေ့မှာ ဆန္ဒပြတိုစီစဉ်ခဲ့တယ်လို့ နယူးယောက် အခြေစိုက် သျှမ်းအမျိုးသမီးနန်းဇမ်နွံက ပြောပြပါတယ်။

“NLD တောင်းဆိုတဲ့ဟာက အားလုံးရဲ့ အမြင်မှာ တော်တော် ပျော့ပြောင်းတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒါကိုလဲနအဖဖက်က လုံးဝအရေးမစိုက်ဘူး။ ကျမတို့ဒီမှာရှိနေတဲ့ သျှမ်းတိုင်းရင်းသားတွေအားလုံးက

အမေရိကန်ပြည်ထဲမှာပြန်ကြနေတယ်။ ပြည်နယ်တစ်ခုခုမှာ သျှမ်းတွေ နည်းနည်းစီရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လော့စ်အိန်ဂျလစ်က သျှမ်းတွေရော ရောက်လာပြီး ပါဝင်ဆန္ဒပြမယ်ဆိုလို့ ချက်ချင်းစီစဉ်လိုက်တာပါ။”

သျှမ်းအမျိုးသားတွေ စုဝေးဆန္ဒပြနိုင်ဖို့အတွက် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ ကွန်နက်တိကတ်နဲ့ နယူးဂျာစီပြည်နယ်တွေမှာ ပြန်ကြနေတဲ့သျှမ်းတွေကို စုစည်းပြီးစီစဉ်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

မိုင် ၃၀၀၀ ကျော်ဝေးတဲ့ကာလီဖိုးနီးယားကနေ ဆန္ဒပြတိုအတွက် နယူးယောက်မြို့ကိုရောက်ရှိလာတဲ့ အသက် ၆၀ အရွယ်သျှမ်းဦးကြီးတဦးဟာ ဘာကြောင့်အခုလိုလာရောက်ဆန္ဒပြရသလဲဆိုတဲ့အကြောင်း ဆန္ဒပြပွဲကနေ သျှမ်းဘာသာနဲ့အခုလိုပြောပြပါတယ်။ “ကျနော်ဟာ နယူးယောက်နဲ့ မိုင် ၃၀၀၀ ဝေးတဲ့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အနောက်ဖက်ခြမ်းမှာနေထိုင်ပါတယ်။ ကျနော်ရဲ့ မိခင်နိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုး သျှမ်းအမျိုးသားတွေ တွေ့ကြုံနေရတဲ့ဒုက္ခတွေကို ကမ္ဘာကသိအောင် ပြောပြနိုင်ဖို့အတွက် လာရောက်ဆန္ဒပြတာဖြစ်တယ်”

စတီဗင် || SIB

သွမ်းကြီး

အလားတူဘဲ ကွန်နက်တိကတ်ပြည်နယ်က သွမ်းဦးကြီးတွေကလဲ ဆန္ဒပြပွဲကို လာရောက်ပူးပေါင်းခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ပထမဆုံး သွမ်းအမျိုးသားတွေရဲ့ ဆန္ဒပြပွဲစီစဉ်ခဲ့ပုံကို နန်းဇမ်နွံက - “Organize ကတော့ သွမ်းအဖွဲ့အစည်းအချင်းချင်း ကျမတို့တလကို အနည်းဆုံးတစ်လောက်တော့ conference call လုပ်တော့ လူအယောက် ၂၀ ကနေ ၅၀ လောက်တက်လို့ရတဲ့ conference call လုပ်လိုက်တယ်။ ထိုင်းထဲမှာရှိတဲ့ သွမ်းတွေလဲပဲ လွန်ခဲ့တဲ့တပတ်လောက်က သူတို့ဆန္ဒပြပွဲလုပ်တယ်တဲ့။ လူလဲတော်တော်များတယ်တဲ့။ အယောက် ၁၀၀ နီးပါး ရှိတယ်တဲ့။ နိုင်ငံတကာမှာရောက်နေတဲ့ သွမ်းတွေ USA တင်မက Australia, Canada, UK မှာရှိတဲ့ သွမ်းတွေတညီတညွတ်တည်း ကိုယ်ရောက်တဲ့နေရာမှာ စုဝေးဆန္ဒပြသင့်တယ်လို့ အကြံဉာဏ်ပေးလာတယ်။ ကျမတို့ဒီမှာလူစုလိုက်တော့ နယူးယောက်မှာ သွမ်းက ၄-၅ ယောက်ရှိတယ်။ ကျန်တဲ့ ပြည်နယ်တွေမှာ နည်းနည်းစီ ပြန်ကြံနေတယ်။ ဆန္ဒပြရင်လာမယ်လို့ပြောတော့ လုပ်ဖြစ်သွားတာပါ။”

သွမ်းအမျိုးသားတွေရဲ့ဆန္ဒပြပွဲလို့ဆိုပေမဲ့ နယူးယောက်မြို့ကို ရောက်ရှိနေတဲ့ ရခိုင်အမျိုးသားတွေ၊ NCGUB အဝေးရောက်ညွှန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တွေ NLD-LA လွှတ်မြောက်နယ်မြေအဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ အမျိုးသမီးအဖွဲ့ဝင်တွေလဲ ပါဝင်တက်ရောက်ဆန္ဒပြခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။

အလားတူဆန္ဒပြပွဲတစ်ရပ်ကို မနေ့(၃၀၊ ၄၊ ၀၆)ကဘဲ ဝါရှင်တန်ဒီစီမြို့က နအဖစစ်သံရုံးရှေ့မှာ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆန္ဒပြပွဲကိုစီစဉ်သူ ကိုရွှေဇင်ထွန်းက “၂၀၁ ကြိမ်မြောက် အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေးလူထု လွှတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုဖြစ်ပါတယ်။ UN အတွင်းရေးမှူးချုပ် ကိုဖီအနန်ထံ စာတစောင်ပေးထားပါတယ်။”

RFA နန်းခမ်းထွေး (၂၊ ၅၊ ၀၆)

ခေတ်ပို၊ Surham

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ သွမ်းတိုင်းရင်းသားတွေ မေလ ၁ ရက် ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားနေ့မှာ နယူးယောက် UN ရုံးရှေ့မှာ ဆန္ဒပြခဲ့သူတွေထဲက နန်းဇမ်နွံက BBC ကို အခုလိုပြောပြပါတယ်။

“ဒီကနေ့ဆန္ဒပြပွဲမှာ သွမ်းတွေတင်မက ရခိုင်အမျိုးသားတွေ၊ နယူးယောက်မှာရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတွေ၊ Burma Point တို့ NCGUB, NLD-LA အဖွဲ့ဝင်တွေ အကုန်လုံးလာကြပါတယ်။”

“နဂိုကတည်းက ကျမတို့ဆန္ဒပြတဲ့အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီ USA ရဲ့ State ပေါင်းစုံမှာ ပြန်ကြံပြီးနေထိုင်ကြလို့ စုစည်းဘို့ မလွယ်ပါဘူး။ NLD က အပျော့ပြောင်းဆုံးတောင်းဆိုတာကိုတောင် နအဖတို့မလိုက်လျောဘူး။ ထပ်ပြီး သဘောထားတင်းမာနေတယ်။ ပြည်တွင်းအခြေအနေကလဲ အဖက်ဖက်ဆိုးဝါးလာတယ်။ အဲဒါကြောင့် ပြင်ပမှာရောက်နေကြတဲ့ သွမ်းတွေအနေနဲ့ စုပေါင်းပြီး ဆန္ဒပြတာဟာ NLD နဲ့ သဘောထားချင်းအတူတူဘဲပေါ့နော်။ ပြည်တွင်းပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေလိုလားကြတယ်ဆိုတာပြသဘို့ စုဝေးဆန္ဒပြကြတာပါ။”

“ဒီဆန္ဒပြမှု ဘယ်လောက် ထိရောက်မလဲဆိုတော့ ကျမတို့နားဖြတ်သွားကြတဲ့လူတွေခပ်များများက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို သိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သွမ်းအမျိုးသားတွေလဲ အဖိနှိပ်ခံနေရတယ်ဆိုတာ သူတို့မသိကြဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့မေးခွန်းတွေမေးကြတယ်။ Shan State က ဘယ်နားမှာလဲ- အဲဒါမျိုးတွေပေါ့။ ကျမတို့က ဆန္ဒပြတာအပြင် စာတွေဖြန့်ဝေပါတယ်။ ဦးခွန်ထွန်းဦးနဲ့ ဖမ်းဆီးခံထားရတဲ့ သွမ်းခေါင်းဆောင်တွေပါတဲ့ ဓါတ်ပုံပါစာရွက်တွေ၊ UN အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဆီရေးပို့တဲ့စာတွေလဲပါတယ်။ သွမ်းပြည်အကြောင်း၊ ဒေါ်စုကို လွှတ်ပေးဘို့တောင်းဆိုတဲ့အကြောင်းတွေလဲ ဖြန့်ပါတယ်။ မြန်မာပြည် နိုင်ငံရေး လုံးဝကြီးပြောင်းလဲလာဖို့တော့ မမျှော်လင့်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နအဖကိုတော့ အနည်းဆုံး message တခုပေးလိုက်နိုင်တာပါ။ ကျမတို့လည်း အဖိနှိပ်ခံဘဝမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာပေါ့။”

“USA မှာ ရောက်နေတဲ့ သွမ်းတိုင်းရင်းသားတွေဟာ တခြားတိုင်းရင်းသားတွေ နိုင်ငံရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး နေရာတိုင်းမှာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုရှိပါတယ်။ နိုင်ငံရေးတင်မက လူမှုရေးဘက်မှာကော- ဥပမာ သင်္ကြန်ပွဲတို့ ဘာတို့မှာလဲ ကျမတို့သွမ်းတွေအမြဲပါပါတယ်။ သွမ်းရိုးရာအကတို့၊ အစားအသောက်တို့ ဘာတို့ကအစ - နိုင်ငံရေးပွဲတွေ အမြဲတမ်းသွားပါတယ်။ သွမ်းကိုယ်စားလှယ်တွေအနေနဲ့တက်တာတွေလဲရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နေထိုင်တာပေးကြတော့ အင်အားကောင်းကောင်းနဲ့ မပါနိုင်တာတခုဘဲ ရှိပါတယ်။”

ဆန္ဒပြနေသူ ၃၀ ခန့်အထဲကတစ်ဦးဖြစ်သူ သွမ်းတိုင်းရင်းသား နန်းဇမ်နွံ ရှင်းပြသွားတာဖြစ်ပါတယ်။

BBC (3/ 5/ 06)

ယနေ့ ဗမာပြည်လူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေ

ယနေ့ ဗမာပြည် လူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေမည်သို့ ရှိသနည်းဟု မေးလျှင် ကမ္ဘာ့အဆိုးဝါးဆုံးနိုင်ငံများထဲ၌ ပါဝင်နေသည်ဟု ဖြေရမည် ဖြစ်၏။ ၁၉၈၈ တွင် ဒုတိယအကြိမ်အာဏာသိမ်းပြီး ယနေ့တိုင်အောင် ကြမ်းတမ်းစွာ ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်သည့် စစ်အာဏာရှင်အုပ်စုသည် ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရ NLD ပါတီခေါင်းဆောင်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် နှင့် ဒုက္ကဋ္ဌဦးတင်ဦးတို့အား အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ အကျယ်ချုပ် ချုပ်ထားသည်သာမက ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရ ဒုတိယအကြိမ်ဆုံးပါတီ SNLD ၏ ဥက္ကဋ္ဌနှင့်ထွန်းဦးနှင့် အခြားတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ အား အနှစ် ၉၀-၁၀၀ ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ၁၂၀၀ ကျော်လည်း တပြည်လုံးအနှံ့ အချုပ်နှောင်ခံနေရဆဲဖြစ်သည်။

၁၉၉၅-၉၈ နှစ်များက သျှမ်းပြည်အလယ်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်း၌ သူပုန်နှိမ်နင်းရေးအကြောင်းပြချက်ဖြင့် နဝတစစ်တပ်က ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားပြည်သူများအပေါ် ရက်စက်ယုတ်မာစွာ ဖြတ်လေးဖြတ် ပေါ်လစီ ကျင့်သုံးခဲ့၏။ ၁၁ မြို့နယ်အတွင်းကျေးရွာပေါင်း ၁,၄၀၀ ကျော်၊ ကျေးလက်လူထု ၃၀၀,၀၀၀ကျော်အား အဓမ္မပြောင်းရွှေ့ခိုင်းသဖြင့် အိမ်နီးချင်းထိုင်းနိုင်အတွင်းသို့ သုံးပုံနှစ်ပုံကျော် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် နေရသည်။ ကျန်သုံးပုံတစ်ပုံကျော်မှာလည်း IDP ဘဝကျရောက်ခဲ့

စစ်တပ်တည်ဆောက်ရေးကိုမူ မရပ်မနားတိုးချဲ့နေခဲ့၏။ ၅၆ မြို့နယ်ရှိသော အကြီးဆုံးပြည်နယ်ဖြစ်သည့် သျှမ်းပြည်တပြည်လုံး၌ ၁၉၈၈-၈၉ က နဝတ ဗမာတပ်ရင်းပေါင်း ၂၁ ရင်းခန့် သာရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ တပ်ရင်းပေါင်း ၂၀၀ နီးပါးအထိ တိုးချဲ့အခြေချလာခဲ့ကြသည်။ သျှမ်း၊

SHRF, SWAN, KHRG, KWO, HRFM စသည်တို့၏ ၂၀၀၂-၂၀၀၃ အစီရင်ခံစာများမှဖော်ပြချက်များအရ ၁၉၉၆-၂၀၀၂ အတွင်း ဒေသခံ တိုင်းရင်းသူ စုစုပေါင်းထောင်နှင့်ချီ အဓမ္မပြုကျင့်ခြင်းခံခဲ့ကြရသည်

ကရင်၊ ကရင်နီ၊ မွန်၊ ချင်း၊ ရခိုင်ပြည်ထောင်များတွင် အဓမ္မရုပ်ရွာပြောင်း ရွှေ့ခိုင်းမှု Forced Relocation သာမက တပြည်လုံး အနှံ့တောရွာမြို့ပါ နအဖစစ်တပ်မှ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားပြည်သူများအပေါ် အဓမ္မလုပ်အား ပေး force labour, မုဒိမ်းမှု rape, အကြောင်းမဲ့ဖမ်းဆီးမှု ရိုက်နှက်မှု အဓမ္မလယ်ယာခြံမြေသိမ်းယူမှု porter, capture, torture, land confiscation များ ယနေ့တိုင်ချိုးဖောက်ကျူးလွန်နေကြသည်။

နအဖစစ်အုပ်စု၏ မြို့တော်သစ်နှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံးကို ပျဉ်းမနားမြို့နယ်ကြပ်ပေးဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီးနောက်ပိုင်း ၂၀၀၆ ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းမှစ၍ ပျဉ်းမနားအရှေ့တောင်ဘက် တောင်ငူ၊ ညောင် လေးပင်၊ ဖာပွန်နှင့် သထုံခရိုင်ဒေသများရှိဒေသခံ ကရင်တိုင်းရင်းသား များအပေါ် နအဖတပ်ရင်း ၅၆ ရင်းမှ အကြီးအကျယ်ဖြတ်လေးဖြတ် စစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်ပြီး ကရင်ထူထူ၏ ကျေးရွာအိမ်မြေမြေကောက်ပဲသီးနှံ ဆန်စပါးများဖျက်စီးမီးရှို့ခြင်း၊ ဖမ်းစဉ်စသည့် သမိုင်းဝင်ယဉ်ကျေးမှု သင်္ကေတပစ္စည်းများနှင့်ရွှေငွေပစ္စည်းများလုယက်ခြင်း၊ ကလေးသက်ကြီး ရွယ်အိုပါမကျန် သမင်္ကာသူများအားသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ အမျိုးသမီးများ အားမုဒိမ်းကျင့်ခြင်းစသည့် လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများ အသော မသတ်ကျူးလွန်ချိုးဖောက်နေကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေသခံကရင်လူထု၊ ၁၂,၀၀၀ ခန့် မိမိအိုးအိမ်ကိုစွန့်ခွာ၍ အခြေအနေမဲ့ပြည်တွင်းဒုက္ခသည် များအဖြစ် ထွက်ပြေးပုန်းရှောင်နေရသည်မှာ လက်ရှိမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်သည်။

နအဖစစ်အုပ်စုသည်(ဧပြီလ လစာမတိုးမီအထိ) ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးအတွက် ပြည်သူတစ်ဦးလျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာတစ်ဒေါ်လာ ခွဲကိုပင် ပြည့်အောင်မသုံးစွဲသော်လည်း စစ်သားတစ်ဦး၏ကျန်ကျ စားရိတ်ကိုမူ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၄၀၀ ခန့် သုံးစွဲနေသည်။ ယခုအခါ စစ်မှုထမ်းများ၏ လစာကို ၃ ဆမှ ၅ ဆအထိ တိုးပေးပြန်ပြီဖြစ်သည်။

ယနေ့ပြည်သူများခါးစည်းကြုံတွေ့နေရသော ဒုက္ခဝဲဩဇာမှာ လူ့အခွင့်အရေးကင်းမဲ့မှုသာမက ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားများ၏

“ဒေသခံကရင်လူထု ၁၂,၀၀၀ ခန့် မိမိအိုးအိမ်ကိုစွန့်ခွာ၍ အခြေအနေမဲ့ပြည်တွင်းဒုက္ခသည်များအဖြစ် ထွက်ပြေးပုန်းရှောင်နေရသည်မှာ လက်ရှိမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်”

ရသည်မှာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များနှင့် တပြည်လုံးတွင်လည်း နအဖစစ်တပ်မှ အမျိုးသမီးများအပေါ် မုဒိမ်း ကျင့်မှု အဆက်မပြတ်ကျူးလွန်နေခဲ့ကြသည်။

အစိုးရနှင့်မပတ်သက်သော NGOs လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့ များဖြစ်သာ ထိုင်းနယ်စပ်အခြေစိုက် သျှမ်းလူ့အခွင့်အရေးမဏ္ဍိုင်၊ သျှမ်းအမျိုးသမီး ရေးရာလှုပ်ရှားရေးအဖွဲ့၊ ကရင်လူ့အခွင့်အရေးအဖွဲ့၊ ကရင်အမျိုးသမီး အဖွဲ့ချုပ်၊ မွန်လူ့အခွင့်အရေးမဏ္ဍိုင် SHRF, SWAN, KHRG, KWO, HRFM စသည်တို့၏ ၂၀၀၂-၂၀၀၃ အစီရင်ခံစာများမှဖော်ပြ ချက်များအရ (အထောက်အထားခိုင်လုံသော စာရင်းဇယားများ လောက်သည်ပင်လျှင်) ၁၉၉၆-၂၀၀၂ အတွင်းဒေသခံ တိုင်းရင်းသူ စုစုပေါင်းထောင်နှင့်ချီ အဓမ္မပြုကျင့်ခြင်းခံခဲ့ကြရသည်။

၁၉၈၉ မှစ၍ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ အစည်းပေါင်း ၁၇ ဖွဲ့နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်ဟု စစ်အုပ်စုက ပြည်တွင်းပြည်ပကို ကြေငြာဝါဒဖြန့်နေခဲ့သော်လည်း

မျိုးချို

ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့် (နိုင်ငံရေးအရလွတ်လပ်ခွင့်) ကင်းမဲ့မှုဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး နှင့် တိုင်းရင်းသားများ၏ အမျိုးသားရပိုင်ခွင့်သည် ဒင်္ဂါးတပြား၏ ခေါင်းနှင့်ပန်းပမာ ထပ်တူတပ်မျှအရေးပါအရာရောက်ကြောင်း၊ တခုနှင့်တခုအပြန်အလှန် ထောက်ကူပံ့ပိုးကျားကန်ပေးနေကြကြောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများနှင့် တိုင်းရင်းသားအင်အားစုများက အပြည့်အဝယုံကြည်ထားကြသည် UN ၏ ၁၉၉၄ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သည့် (NLD ဒီမိုကရေစီအုပ်စု၊ တိုင်းရင်းသားအုပ်စုနှင့် အာဏာသိမ်းစစ်အုပ်စုတို့၏ ၃ ပွင့်ဆိုင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ) Tripartite Dialogue လမ်းညွှန်ချက်မှာလည်း ဒီမိုကရေစီအရေးကိုရော တိုင်းရင်းသားအရေးကိုပါ UN မှ အသိအမှတ်ပြုထားကြောင်းမှတ်ယူရပေမည်။

ပြင်ပကမ္ဘာအဖို့ မြန်မာပြည်၏ ပြည်ထောင်တိုင်းရင်းသားများအရေးထက် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဦးဆောင်သော ဒီမိုကရေစီအရေးကို ပို၍လူသိများကြ၏။ သို့သော် သမိုင်းအထောက်အထားနှင့် ပကတိအဖြစ်အမှန်အနေအထားကို ဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် တိုင်းရင်းသားများ၏ ၇ ပြည်ထောင်နယ်မြေ အကျယ်အဝန်းသည် တပြည်လုံး ၏ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး စုစုပေါင်းလူဦးရေအရလည်း ဗမာလူမျိုးအများစုနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ၄၀ ရာနှုန်းခန့်ရှိ၏။ ၇ ပြည်ထောင်တိုင်းရင်းသားနယ်မြေများသည် ဗမာလူမျိုးအများစုနေထိုင်သည့် ဗဟိုချက်မအပေါ် မြင်းခွာပုံစံပိုင်းရံထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး နှင့် တိုင်းရင်းသားများ၏ အမျိုးသားရပိုင်ခွင့်သည် ဒင်္ဂါးတပြား၏ ခေါင်းနှင့်ပန်းပမာ ထပ်တူတပ်မျှအရေးပါအရာရောက်ကြောင်း၊ တခုနှင့်တခုအပြန်အလှန် ထောက်ကူပံ့ပိုးကျားကန်ပေး

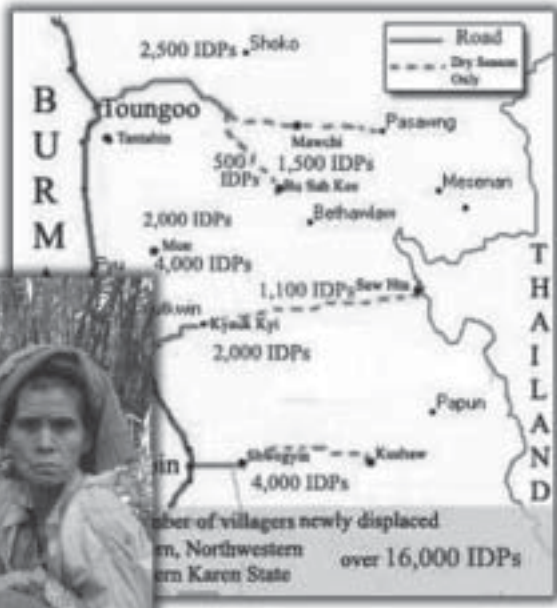
၁၉၄၇ ဖေဖော်ဝါရီလက သျှမ်းပြည်ပင်လုံညီလာခံ၌ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များနှင့် (ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ဖခင်) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည့် ပင်လုံသဘောတူညီချက်ကြောင့် အင်္ဂလိပ်ထံမှ ၁၉၄၈ တွင် ပြိုင်တူလွတ်လပ်ရေးရယူခဲ့ကြပြီး တရားမျှတတန်းတူစစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရန် ဦးတည်ရည်မှန်းခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ၁၉၆၂ ရောက်သောအခါတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဦးဆောင်သောဗမာစစ်တပ်က ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီအစိုးရထံမှ အာဏာသိမ်းယူပြီး ၁၉၄၇ အခြေခံဥပဒေကိုဖျက်သိမ်းကာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်နှင့် တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်အများအပြားကို ဖမ်းဆီးထောင်ချပစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မြန်မာပြည်တွင်း လူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေ တဖြည်းဖြည်းဆိုးဝါးလာခဲ့သည်။ စစ်တပ်ကြီးစိုးသည့် တပါတီအာဏာရှင်စနစ်အား တတိုင်းပြည်လုံးအုံကြွဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြသည့် ၁၉၈၈ ၌ ဒုတိယအကြိမ်အာဏာသိမ်းခဲ့သော ဗိုလ်နေဝင်း စစ်တပ်မျိုးဆက်သစ်နဝတ SLORC နှင့် ယနေ့နအဖ SPDC တို့၏ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးနောက်ပိုင်း၊ လူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေမှာ အဆိုးဝါးဆုံးအဆင့်သို့ ကြောက်ခမန်းလိလိ ထိုးကျခဲ့သည်မှာ ပစ္စက္ခကာလ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့တည်း။

တြိဂံတိုင်းသား (၂၄၊ ၄၊ ၂၀၀၆)

ကရင်နီပြည်တွင်းရိုပြည်တွင်းဒုက္ခသည်များ တည်နေရာပြမြေပုံ

ကရင်နီပြည်တွင်းဒုက္ခသည်အချို့

ဓာတ်ပုံနှင့်မြေပုံ။ ။ FBR

သံလွင်ရေကာတာ မဟာအန္တရာယ်

သံလွင်မြစ်ရဲ့အထက်ပိုင်းနဲ့အောက်ပိုင်းဒေသတွေမှာ ရေကာတာ တွေတည်ဆောက်မဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကန့်ကွက်ကြတဲ့သတင်းတွေ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁-၂ နှစ်ကစပြီး ကြီးကြားကြီးကြား ကြားသိကြရပေမဲ့ လွန်ခဲ့ တဲ့ ဧပြီလဆန်း ၀၆ လောက်ကစပြီး တော်တော်စိတ်စိတ်ကြားလာရပါ တယ်။

ရေကာတာကြီးတွေတည်ဆောက်၊ အဲဒီကနေထုတ်လုပ်ရရှိတဲ့ ရေအားလျှပ်စစ်ဓါတ်အားကို ရောင်းချပြီး နိုင်ငံခြားငွေရှာဖွေတို့ နအဖ စစ်အစိုးရက ကြံစည်နေပြီးတော့ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်ကလဲပဲ သူတို့နိုင်ငံ အတွက် တနစ်ထက်တနစ်ပိုပိုပြီးလိုအပ်လာတဲ့ လျှပ်စစ်ဓါတ်အားကို ဈေးပေါပေါနဲ့ရရှိနိုင်ဖို့အတွက် ကြံစည်ကြိုးပမ်းနေကြတာတွေကို ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတွေစိုးရိမ်လို့ ကန့်ကွက်နေကြတာဖြစ်ပါတယ်။ မြစ်ချောင်းတွေကို ပိတ်ဆို့ပြီးရေကာတာ အကြီးကြီးတွေတည်ဆောက် တဲ့အခါမှာ မြစ်ရေကိုပိတ်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရေကာတာရဲ့ အထက်ပိုင်းမှာ ဆည်ကြီးပေါ်ထွက်လာရင် မြစ်ကမ်းရဲ့ ဟိုဘက်ဒီဘက် မြေနိမ့်ပိုင်းသစ်တောတွေ လယ်ယာမြေတွေရှိသမျှအားလုံးဟာ ရေ အောက်ကိုနှစ်မြုပ်ကုန်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ဒေသခံတွေအတွက် လဲပဲ စားကျက်ပျောက်ရုံသာမက အချို့ဆိုရင် မျိုးတုံးသွားနိုင်တာကို

“ သံလွင်မြစ်ပေါ်မှာ ရေကာတာတွေ တည်ဆောက်မဲ့ကိစ္စက ဆိုးကျိုးသက်ရောက်မှု အများကြီးရှိမှာပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရေမြေပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှုတွေအပြင် သံလွင်မြစ်ကြီးဟာ ဒေသခံပြည်သူတွေအတွက် အင်မတန်အသုံးဝင်လို့ လူမှုရေးအားဖြင့် ထိခိုက်တဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေ အများကြီး ပေါ်ထွက်လာမှာဖြစ်ပါတယ် ”

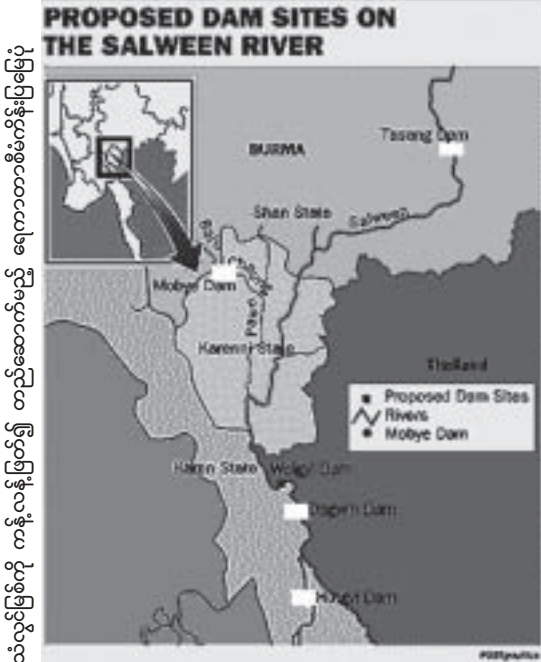
အတိတ်ကာလသာမကတွေမှာ တွေ့မြင်ခဲ့ကြရပါတယ်။ ရေကာတာရဲ့ အောက်ပိုင်းကျပြန်တော့ အထက်ကရေကိုပိတ်ဆို့လိုက်လို့ ရေစီးအား လျော့နည်းသွားပြီး နွေအခါပူပြင်းတဲ့ရာသီတွေမှာ ထက်ဝက်မက လျော့နည်းသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲပဲ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှာ ဟိုအရင် တုံးကရေကာတာကြီးတွေ တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ဖြစ်စဉ်တွေကို လူမှုရေးနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့တွေက လေ့လာသုံးသပ်ပြီး အခုနောက် ပိုင်းခေတ်ကာလမှာ ရေကာတာအကြီးကြီးတွေ တည်ဆောက်မယ်ဆို ရင် ဒီအချက်တွေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားဖို့စောင့်ကြည့်တိုက်တွန်းလေ့ ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီအဖွဲ့တွေထဲကတစ်ဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ Southeast Asia River Network - SEARIN အဖွဲ့ကပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ထိုင်းအမျိုးသမီး မစ္စ ပီယ ဒီထေ့စ် (Piyaporn Deetes) က “သံလွင်မြစ်ပေါ်မှာ ရေကာတာတွေ တည်ဆောက်မဲ့ကိစ္စက အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေအများကြီးရှိမှာပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရေမြေပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှုတွေအပြင် သံလွင်မြစ် ကြီးဟာဒေသခံပြည်သူတွေအတွက် အင်မတန်အသုံးဝင်လို့ လူမှုရေး အားဖြင့် ထိခိုက်တဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေကလဲပဲ အများကြီး ပေါ်ထွက်လာမှာဖြစ်ပါတယ်။”-ဆိုပြီး ရှင်းလင်းပြပါတယ်။

နအဖစွမ်းအင်ဝန်ကြီးဌာနနဲ့ထိုင်းနိုင်ငံတို့က ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၀၅ ဒီဇင် ဘာလအတွင်းကဘဲ စာချုပ်လွှာတစ်ရပ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီသဘောတူညီချက်အရ သံလွင်မြစ်စီးဆင်းရာ သျှမ်း၊ ကရင်နီ၊ ကရင် နဲ့မွန်ပြည်ထောင်တို့မှာ ၄ ခု၊ တနင်္သာရီတိုင်းမှာ ၁ ခု၊ စုစုပေါင်း ရေကာတာ ၅ ခုတည်ဆောက်ဖို့ စီစဉ်နေကြပါတယ်။ ဒီရေကာတာကြီး တွေပြီးစီးသွားတဲ့အခါမှာ စုစုပေါင်းလျှပ်စစ်ဓါတ်အားမီဂါဝပ် ၁ သောင်း ခွဲကနေ ၂ သောင်းအထိ ထုတ်လုပ်ပေးသွားနိုင်မယ်လို့ ခန့်မှန်းထား ပါတယ်။

သျှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းမှာ တည်ဆောက်မဲ့တော့ဆန်းသံလွင် ရေကာတာကတော့ မိုင်းပန်မြို့နဲ့မိုင်းတုံမြို့အကြား၊ မိုင်းတုံမြို့ရဲ့ အနောက်မြောက်ဘက် ၃၅ မိုင်လောက်မှာရှိပြီး ထိုင်းနယ်စပ်နဲ့ မိုင် ၉၀ လောက်ကွာဝေးတဲ့အတွက် အဲဒီစီမံကိန်းကထွက်လာတဲ့ လျှပ်စစ် ဓါတ်အားနဲ့ထိုင်းနိုင်ငံကို ရောင်းချဖို့စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ဆန်း စီမံကိန်းအတွက် ထိုင်းနိုင်ငံက MDX ကုမ္ပဏီနဲ့နအဖအစိုးရတို့ ပြီးခဲ့တဲ့ ဧပြီလဆန်းကဘဲ စာချုပ်လွှာတခု ထပ်မံရေးထိုးခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီလိုရေကာတာဆောက်လုပ်မဲ့ စီမံကိန်းကြောင့် မြေတူးမြေဖို့ လုပ်ငန်းတွေအတွက် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတွေကို အတင်းချောဆွဲ လုပ်အားပေးခိုင်းမဲ့ အန္တရာယ်၊ လုံခြုံရေးအတွက်ဆိုပြီးတော့ စစ်တပ်

သံလွင်မြစ်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်၍ တည်ဆောက်မည့် ရေကာတာစီမံကိန်းပြမြေပုံ

သွေးကြော

အင်အားတွေတိုးပြီးချိန်မှာ အသံတိုင်းရင်းသားတွေအဖို့ စစ်သားတွေရဲ့အနိုင်ကျင့်ခံရမှုတွေ တိုးပွားလာမဲ့အန္တရာယ်၊ ကျေးရွာ တွေထပ်မံအရွှေ့ခံရမယ့် အန္တရာယ်-စတာတွေကို အများကစိုးရိမ်နေကြပါတယ်။

နှစ်အတော်ကြာ ဒီလိုဒုက္ခတွေအမျိုးမျိုးခံစားခဲ့ကြရပြီမို့ နအဖ တပ်တွေလာမယ်ကြားရုံနဲ့ သျှမ်း၊ ကရင်နီ၊ ကရင်တိုင်းရင်းသားတွေဟာ ရင်တုံ့ပန်းတုံ့ဖြစ်ကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ SWAN ခေါ် သျှမ်းအမျိုးသမီးရေးရာပူးပေါင်းဆက်သွယ်ရေးအဖွဲ့ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ နန်းဆိုင်နေခင်းက အခုလိုပြောပြပါတယ်။ “ရေကာတာတွေတောင်မှ မဆောက်ရသေးဘူး၊ လူတွေကတော့ အဓမ္မရွှေ့ပြောင်းခံခဲ့ရတာ ၁၅၉၆-၉၇ ကတည်းကဘဲ။ ခန့်မှန်းခြေ ကျေးလက်လူထု ၃ သိန်းကျော် အဘက်ဘက်ကို ရွှေ့ပြောင်းထွက်ပြေးကြရတယ်လေ။ လူ့အခွင့်အရေးချိုးပေါက်မှုအမျိုးမျိုးလဲ အတောမသတ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဖြစ်လဲဖြစ်နေဆဲဆိုတာ အထင်းသားမြင်နိုင်တယ်လေ။ သျှမ်းပြည်အလယ်ပိုင်း/တောင်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ နမ့်ဇော်၊ ကွန်ဟိန်းမြို့နယ်၊ မိုင်းပန်၊ မိုင်းခေါင် (မိုးခဲ)မြို့နယ်အတွင်းက ကျေးလက်ပြည်သူ့အထောင်အသောင်း ထိုင်းနယ်စပ်ကို အစုလိုက်အပြုံလိုက်ရောက်သွားကြတယ်။ အခုလဲ လာနေဆဲလို့ပြောနိုင်ပါတယ်။”

အဲဒီလိုစစ်ဆင်ရေးတွေချမှတ်လုပ်ဆောင်ခဲ့တာက နယ်မြေလုံခြုံရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေကို ရှင်းလင်းပစ်ဖို့လို့ နအဖ စစ်အစိုးရပြောခဲ့ပါတယ်။ နန်းဆိုင်နေခင်းက ဆက်ပြီး “နအဖကတော့ သူပြောချင်တဲ့အကြောင်းပြချက်ကိုတော့ ပြောမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ သက်ရောက်မှုကိုကြည့်ရင် ပြည်သူတွေအပေါ်တော်တော်ကို ဆိုးကျိုးဖြစ်စေပါတယ်။ နအဖအနေနဲ့ သျှမ်းပြည်၊ ကရင်နီ၊ ကရင်ပြည်ထဲမှာရှိတဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့တွေကိုဘဲ အကြောင်းပြစွပ်စွဲအုံးတော့၊ ဒေသခံပြည်သူတွေကတော့ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ပြီး ဒုက္ခပင်လယ်ဝေရတာဘဲလေ”

အဲဒီကျေးရွာတွေမှာ နအဖတပ်က ဒီနေရာမှာ ငါတို့ရေကာတာဆောက်ရင် ဒီအရပ်ဒေသမှာ ရေလွှမ်းသွားမယ်။ အဲဒီတော့ မင်းတို့ ဒီကနေမယ်မနေရလို့ အတိအလင်းပြောပြီး ရွှေ့ခိုင်းတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် - မင်းတို့ဒီနေရာမှာ မနေရတော့ဘူး၊ တခြားနေရာရွှေ့ကြပြောင်းကြဆိုပြီးတော့ ရွှေ့ခိုင်းတာလား၊ နစ်နာကြေးတွေဘာတွေပေးတာတွေ ရှိသလား?။

နန်းဆိုင်နေခင်း - “နစ်နာကြေးဆိုတာ စစ်အစိုးရအဆက်ဆက်မှာ တခါမှမရှိပါဘူး။ ရွှေ့ပြောင်းခိုင်းတဲ့ကိစ္စလဲဒီလိုပါဘဲ။”

“နောက်တခုရှိတာက ရေကာတာဆောက်လုပ်မှုနဲ့ ပတ်သက်သည့်ဖြစ်စေ သူတို့လုပ်ခဲ့တဲ့တခြားစီမံကိန်းတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ဘဲဖြစ်စေ၊ နအဖအနေနဲ့ပြည်သူ့အသိပေးတာ တိုင်ပင်တာတို့ဟာ သူတို့လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်မှာ ဘာတခုမှ မရှိပါဘူး။ နစ်နာကြေးတို့ လျော်ကြေးတို့ဆိုတာလဲ ဝေလာဝေးပါ။”

အလားတူဘဲ ကရင်နီ၊ ကရင်နဲ့ မွန်ပြည်ထောင်စုမှာလဲပဲ ရေကာတာတွေတည်ဆောက်ဖို့ စီစဉ်နေပြီးတော့ အဲဒီဒေသတွေက တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေ၊ လှုပ်ရှားမှုတွေလဲရှိနေပါတယ်။

RFA (2/ 5/06)

ပင် လုံ မြို့

ပင်လုံမြို့သည် သျှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း၊ လွိုင်လင်ခရိုင်အတွင်းရှိ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ မြို့၏တည်နေရာမှာ လွိုင်လင်နှင့် လဲချားမြို့နယ်မြို့ကြားတွင် တည်ရှိပါသည်။ ပင်လုံမြို့သည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက်အမြင့်ပေ ၄၄၄၀ ပေတွင်တည်ရှိသည်။ ပင်လုံမြို့တွင် လေးရပ်ကွက်အထိရှိ၏။

ရပ်ကွက် (၁) ရေကန်ပိုင်း၊ တောလုံးကွင်းပိုင်းနှင့်ဈေးပိုင်းဖြစ်သည်။ ရပ်ကွက် (၂) နောင်ကွတ်ဘုန်းကြီးကျောင်းပိုင်း၊ တောင်ရိုးပိုင်းတို့ဖြစ်၏။ သမိုင်းဝင်ပြည်ထောင်စုကျောက်တိုင်လည်း ဤရပ်ကွက်တွင် ရှိသည်။ ရပ်ကွက် (၃) ဇန့်ခမ်းရွာအပိုင်း၊ မိုင်ဆွန်ပိုင်း၊ (ဈေးအနောက်ဘက်) နန့်မော်နွဲ့ပိုင်းတို့ဖြစ်၏။ ကြက်ကောင်ရေသောင်းချီရှိသော ကြက်ခြံရပ်ကွက်ဖြစ်သည်။ ကြက်ဥကြက်ချေးများ လက်မလည်အောင်ရောင်းရသည်။ ကျေးလက်တောင်ပေါ်ဒေသရှိ ဘိန်းခြံများတွင် မြေဩဇာအဖြစ်များစွာအသုံးပြုသဖြင့် ကြက်ချေးကိုအလုအယက် ရောင်းဝယ်ကြသည် ဟုဆိုသည်။

ရပ်ကွက် (၄) အကြီးဆုံးမှာ တွန်ပိုပိုင်း (အိမ်ခြေ ၅-၆၀၀ ခန့်)၊ နောင်ပန်တိုင်းအပိုင်း (အိမ်ခြေ ၃-၄၀၀)၊ နွဲ့မောင်ပိုင်း (အိမ်ခြေ ၄-၅၀၀ ခန့်)၊ နောင်လျန်ပိုင်း (အိမ်ခြေ ၂-၃၀၀ ခန့်) - အကြီးဆုံးရပ်ကွက်ဖြစ်ပြီး အနည်းဆုံးအိမ်ခြေ ၂၀၀၀ ကျော်ရှိသည်။ စုစုပေါင်း လူနေအိမ်ခြေ

SSA-S နှင့် နအဖ + ပြည်သူ့စစ် မူးယစ်ထိုက်ပွဲ

သျှမ်းပြည်တပ်မတော်(တောင်ပိုင်း)နဲ့ နအဖတပ်ဖွဲ့တို့ ၂၁၊ ၄၊ ၀၆ ရက်နေ့မှာ ၃ နာရီကြာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နအဖဖက်က ၄ ယောက်သေတယ်လို့ သိရပါတယ်။ မိုင်းဆတ်ဒေသမှာ နအဖ ၁၆၇ ၃၁၁ နဲ့ ၅၂၆ အပါအဝင် ပူနားကိုလားဟူပြည်သူ့စစ်ပူးပေါင်းအင်အား ၁၂၀ လောက်နဲ့ သျှမ်းပြည်တပ်မတော်-တောင်ပိုင်းက ဗိုလ်မှူးလျန်းကျင့်ဦးဆောင်တဲ့ အထူးတပ်ဖွဲ့တို့တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

SSA-S ပြောခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ်နန်းခေးဆန်က အခုလိုပြောပြပါတယ်။ “တိုက်ပွဲက အထူးတလယ်တိုက်ပွဲမဟုတ်ပါဘူး။ ကျမတို့လဲ သတင်းအသေးစိတ် မရသေးပါဘူး။ သွားရင်းလာရင်းနဲ့ ခဏတဖြုတ်တွေ့တဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သျှမ်းပြည်အတွင်းမှာ ကျမတို့တပ်က ဒီလိုဘဲလှည့်လည်သွားလာနေတယ်လေ။ အဲတော့ တွေ့တယ်ဆိုရင်တိုက်ပွဲဖြစ်ကြတာပေါ့။ ကျမတို့လဲ အဲဒီသတင်းလိုက်ဆုံဖြစ်ပါတယ်။ သျှမ်းသံတော်ဆင့်က ရုတ်တရက်သတင်းထရောင်းလာတာကို ကျမတို့တွေ့တယ်လေ။ ကျမတို့လူကတော့ အခုထိကျမတို့ဆီ report ရောက်မလာသေးပါဘူး။ သျှမ်းသံတော်ဆင့်ကို လှမ်းမေးလိုက်ရင် ပိုကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်။”

အကြောင်း သိ ကောင်း စ ရာ

၄၀၀၀ ကျော်ရှိသည့်တိုးချဲ့ရပ်ကွက်အဖြစ် မြို့၏တောင်ဘက်အထွက် တွင်ရှိသော သစ်တောခြံကို မြို့သစ်တည်ခဲ့ပါသည်။ မြို့သစ်တွင် နေထိုင် သူများသည် ပင်လုံစာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့သော ကျောက်တိုင်ဝင်းကို အရှေ့ ဘက်လမ်းမအထိ တိုးချဲ့ခဲ့သောကြောင့် ပြောင်းရွှေ့သွားကြရသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ပင်လုံမြို့လေးသည် သေးငယ်သော်လည်း၊ လူမျိုးပေါင်းစုံနေထိုင်၍ ခရိုင်မြို့ထက်ပင် စည်ကားပါသည်။ လူတန်းစားမှာလည်း အလွှာပေါင်း စုံရှိပါသည်။ ပင်လုံမြို့တွင်းတွင်နေထိုင်သော လူမျိုးအများစုမှာ သျှမ်းနှင့် ပအိုဝ်းများဖြစ်ကြပြီး၊ ကျန်လူမျိုးများမှာ တရုတ်၊ ဗမာ၊ ယင်းနက်၊ ပလောင်၊ ဓနု၊ ကုလား(မွတ်ဆလင်မ်/ဟိန္ဒူ)စသည်ဖြင့် လူမျိုးစုံပါသည်။ ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာမှာ အများအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်သည်။

ပင်လုံမြို့တွင် အထင်ကရဘုန်းကြီးကျောင်း (၇)ကျောင်းရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) မွေတော်ကျောင်း၊ (၂) ပိဋိကတ်(စာသင်တိုက်)ကျောင်း (၃) မင်္ဂလာ နောင်ကွတ်ကျောင်း၊ (၄) စွန်းလွန်းကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊ (၅) ဝါးတောကျောင်း၊ (၆) မင်္ဂလာ ဝမ်အိုင်နံကျောင်းနှင့် (၇) မူလမင်းကွန်း ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့အနက် မူလမင်းကွန်းကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းသည် အလွန်ကျယ်ပြန့်ကာ မြို့ပြင်တွင်ရှိသည်ကတစ်ကြောင်း

ကြောင့် အထူးဆိတ်ငြိမ်ပြီး ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ တရားဘာဝနာ စီးဖြန်းရန်အကောင်းဆုံးနေရာလည်းဖြစ်ပါသည်။ အထက်ပါကျောင်း များတွင်လည်း ဝါတွင်းကာလတွင် မဟာစည်၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားစခန်းများဖွင့်လှစ်ကာ နှစ်စဉ်ရပ်နီး၊ ရပ်ဝေးမှ တရား လာရောက်အားထုတ်သူများဖြင့် စည်ကားလျှက်ရှိပါသည်။

သျှမ်းပြည်တွင်နာမည်အကြီးဆုံး၊ လူကြိုက်အများဆုံး သျှမ်းအငြိမ့် ဇာတ်သဘင်ဆိုလျှင်လည်း ပင်လုံမြို့မှဖြစ်၏။ အရည်အချင်းရှိ နာမည် ကြီး ဇာတ်သဘင်အငြိမ့်မင်းသမီးမင်းသားများ မွေးထုတ်ပေးရာနေရာ လည်းဖြစ်သည်။

ပင်လုံမြို့၏ အဓိကထွက်ကုန်မှာ သနပ်ဖက်နှင့် လက်ဖက်ခြောက် များဖြစ်ပါသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးပိုင်းတွင် အဓိကအားဖြင့် ဆန် စပါးကိုသာ အဓိကထားစိုက်ပျိုးပြီး ကျန်သီးနှံများကိုလည်း ရာသီ အလိုက်စိုက်ပျိုးကြပါသည်။ မွေးမြူရေးပိုင်းတွင် ကြက်၊ ဝက်များကို လည်း အိမ်တွင်းတစ်နိုင် မွေးမြူကြပါသည်။

ပင်လုံမြို့တွင်းရှိလူအများစုမှာ ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ပြီး အေးချမ်းစွာနေထိုင်ကြပါသည်။ အလုပ်အကိုင်များမှာ - လက်ဖက်

သျှမ်းသံတော်ဆင့်သတင်းအေဂျင်စီ ဦးခွန်စိုင်းကို ဆက်သွယ် မေးမြန်းရာမှာတော့ အခုလိုပြောပြပါတယ်။ “SSA-S ဘက်က ပြောပြချက်အရ နအဖလက်အောက်ခံ မိုင်းဆတ်မြို့နယ်ပူနားကို ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ရဲ့ ဟီးရီးအင်းတချို့ ထိုင်းထဲခိုးသွင်းမဲ့ အစီအစဉ်ကို သတင်းအတိအကျရလို့ လမ်းမှာစောင့်နေတယ်။ ညနေ ၄ နာရီ လောက်မှာ ပူနားကိုအဖွဲ့တင်မကဘူး။ ခမရ ၅၂၆၊ ၃၁၁ လဲပါလာလို့ မမျှော်လင့်ဘဲ တိုက်ပွဲဖြစ်ရတာ ၃ နာရီလောက်ကြာတယ်လို့ ပြောပါ တယ်။”

ပူနားကို ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့က ထိုင်းထဲဘိန်းဖြူသွင်းဘို့ သယ်ဆောင် လာတာကို သတင်းရတဲ့အတွက် လမ်းမှာစောင့်ပြီး တိုက်ခိုက်ရာမှာ ပြည်သူ့စစ်တွေနဲ့အတူပါလာတဲ့ နအဖတပ်တွေနဲ့ပါ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ရတာဖြစ်တယ်လို့ သျှမ်းသံတော်ဆင့်သတင်းဌာနက သတင်းရေးပါတယ်။ DVB (25/4/06)

SSA-S သျှမ်းတပ်ကဖြစ်စေ၊ နအဖစစ်အစိုးရတပ်ကဖြစ်စေ ထိုင်း နယ်မြေထဲကျော်ဝင်လာရင် ပြန်တိုက်ထုတ်နိုင်ဘို့အတွက် ထိုင်းစစ်တပ် က သူတပ်ဖွဲ့တွေကို စုစည်းထားကြောင်း ဘန်ကောက်ပို့စ်သတင်းစာ

ကရေးပါတယ်။ ၂၁၊ ၄၊ ၀၆ နေ့က ဘိန်းဖြူကိုလို ၂၀၀ သယ်ဆောင်လာ တဲ့ မူးယစ်မှောင်ခိုကိုဇွဲတွေနဲ့ SSA-S တပ်ဖွဲ့ကြား ၃ နာရီကြာတိုက်ပွဲ ဖြစ်တယ်။ ကျဉ်ဆံ၊ ဗုံးဆံတချို့ထိုင်းနယ်မြေထဲကျလာပေမဲ့ ထိုင်းရွာ သားတွေ ဒဏ်ရာရတာမရှိဘူးလို့ဆိုပါတယ်။

မူးယစ်မှောင်ခိုကိုဇွဲဟာ SSA-S ဗဟိုနဲ့အလွန်နီးရာ လမ်း ကြောင်းကို အသုံးပြုနေတဲ့အတွက် ထိုင်းအစိုးရက SSA-S ကို ဘိန်း မှောင်ခိုလုပ်ငန်းမှာ ပါဝင်တယ်လို့ အထင်မှားမှုတွေ မကြာခဏရှိ ကြောင်း၊ ဒါဟာ SSA-S ရဲ့ သိက္ခာကို ထိခိုက်စေကြောင်း၊ ဒါကြောင့် အခုလိုမူးယစ်မှောင်ခိုကိုဇွဲကို တိုက်ခိုက်ရတာဖြစ်ကြောင်း SSA-S တပ်မှူးတဦးဖြစ်တဲ့ ဒု-ဗမကကွဏ်းဂျင့်က ပြောဆိုပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဒီမူးယစ်မှောင်ခိုကိုဇွဲဟာ SSA-S အခြေစိုက်စခန်းကို အကြိမ်ပေါင်း များစွာတိုက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒါပေမဲ့ ဒေသခံဗမာစစ်တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့က ဒီမူးယစ် မှောင်ခိုကိုဇွဲကို နောက်ကနေပုံပိုးပေးနေကြောင်း SSA-S တပ်မှူးက စွပ်စွဲထားပါတယ်။ ၂၁၊ ၄၊ ၀၆ နေ့မှာတော့ မူးယစ်မှောင်ခိုကိုဇွဲဝင် ၄ ယောက်ရဲ့အလောင်းတွေကိုတွေ့ရတယ်လို့ သူကဘဲဆက်ပြောပါတယ်။ RFA (25/4/06)

အခြေခံ

ပွဲစား၊ သနပ်ဖက်ပွဲစား၊ ကုန်သည်ပွဲစား၊ အစားအသောက်နှင့် ဆေးဝါး ပစ္စည်းဆိုင်ရာ အရောင်းအဝယ်များကို လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။

ပင်လုံမြို့တွင်းရှိ စာသင်ကျောင်းများမှာ အထက်တန်းကျောင်း (၁)ကျောင်း၊ အလယ်တန်းကျောင်း (၂)ကျောင်း၊ မူလတန်းကျောင်း(၆) ကျောင်းနှင့် တရုတ်စာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိပါသည်။ ၂၀၀၀ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် အစိုးရမှသမိုင်းဝင်မြို့ဖြစ်သော ပင်လုံနာမည်ဖြင့်-ပင်လုံ မြို့ပြင်(မြောက်ဘက်)တွင် ပင်လုံတက္ကသိုလ်၊ ပင်လုံနှင့်လွိုင်လင်ကြား ပင်လုံကွန်ပျူတာကောလိပ်၊ လွိုင်လင်အထွက် (နမ့်စန်သွားလမ်း)တွင် ပင်လုံနည်းပညာကောလိပ်ဟူ၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်လက်ထက်က စာသင်ကျောင်းများတို့ချဲ့တည်ဆောက်ဖွင့်လှစ်စေခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းများဖွင့်လှစ်ထားရှိသည်မှန်သော်လည်း အဆိုပါကျောင်း များစွာတွင် ဆရာ/မများပြည့်စုံလုံလောက်မှုရှိမရှိ၊ တက်ရောက်သင် ကြားကြသည့် ကျောင်းသားဦးရေမည်မျှရှိသည်၊ ခေတ်နှင့်အညီပညာ အရည်အချင်းပြည့်စုံမှုရှိမရှိဆိုသည်ကိုတော့ ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးသူတို့သာ အသိဆုံးဖြစ်ပေမည်။

ပင်လုံမြို့လယ်တွင်းရှိ တိုးချဲ့တည်ဆောက်ထားသော ကျောက် တိုင်ဝင်းကြီး၏အဝင်တွင် အမြင့် ၁၃၅ တောင်ရှိ ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီတော် ကို လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၀ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှစ၍ ငါးနှစ်စီမံကိန်းဖြင့် တည်ဆောက်လျက်ရှိပေသည်။ ထိုစေတီတော်သည် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများသဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် သမိုင်းဝင်ကျောက်တိုင် အမှတ်အသားကို တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားစေလိုသောဆန္ဒဖြင့် စစ် အစိုးရမှ စေတီကိုရှေ့မှကာဆီး၍ တည်စေခြင်းဖြစ်မည်ဟုလည်း ကောလဟာလသတင်းများထွက်လျက်ရှိပေသည်။ ကျောက်တိုင်ကွင်း ၏အရှေ့ဘက်တွင် AT တပ်ခေါ် တိရိစ္ဆာန်ဝန်တင် တပ်(မြင်းလားတပ်) ရှိသည်။ သို့သော် ယခုအခါ နာမည်သာကျန်ပြီး ယခင်ကကဲ့သို့လား ကောင်ရေ ရာနှင့်ချီမရှိတော့ဘဲ ဆယ်ဝဏန်းသာရှိတော့၏။ ပင်လုံမြောက်ပိုင်းမြို့ပြင်အထွက် လိုင်းခ(လဲချား)သွားလမ်းအနီးရှိ သမိုင်းဝင်ဇာရ် ၁၀၀ ကောင်စားမင်းသမီးမြို့တော် (ဝိန်းနန်းကင်ပူ) အမည်တွင် နောင်မိန်းရွာအနီး၌ ခမရ ၅၁၃ တပ်ရင်းရုံးစိုက်ခဲ့သဖြင့် ကျေးလက်လူထုပိုင်လယ်ယာခြံမြေကေပေါင်းများစွာ အသိမ်းခံခဲ့ ရသည်။ လား/မြည်းတို့ကို ဝန်တင်တပ်မှ စစ်အာဏာပိုင်တို့က ဘိန်း ကုန်သည်တရုတ်လောပန်းများထံ ခိုးရောင်းခဲ့ကြသည်ဟု ပြောစမှတ်ပြု ကြ၏။ လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ကျော်မှစ၍ နဝတ/နအဖစစ်တပ်များ တိုးချဲ့ အခြေစိုက်လာသဖြင့် ပင်လုံမြို့သူမြို့သားများ စိတ်ကသိကအောင့် ဖြစ် ကြရသည်။

ပင်လုံမြို့နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် သမိုင်းကြောင်းကိုပြန်ပြောင်းလေ့လာ လျှင် ပင်လုံစာချုပ်ဖြစ်ပေါ်လာရေးအတွက် ၁၉၄၆ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆- ၂၈ ရက်တွင် ပထမပင်လုံညီလာခံပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ - ဖေဖော်ဝါရီ လတွင် ဒုတိယပင်လုံညီလာခံ ကျင်းပခဲ့သည်။

လက်ရှိပြည်ထောင်စုကြီးဖြစ်ပေါ်လာပုံတွင် ပြည်ထောင်စုသား တိုင်း မမေ့သင့်မမေ့ထိုက်သောအချက်မှာ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ တွင် ကျင်းပခဲ့သော ပင်လုံညီလာခံကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပင်လုံညီလာ ခံကြီးသည် ယနေ့ပြည်ထောင်စုကြီးကို ပေါက်ပွားလာစေရန် အုတ်မြစ် ချခဲ့သော ညီလာခံကြီးဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

၁၉၄၇ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်နေ့တွင် “ပင်လုံစာချုပ်” ချုပ်ဆို ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့မချုပ်ဆိုနိုင်မီ ပင်လုံညီလာခံကြီး ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးခဲ့ ကြသည်များကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက လွတ်လပ်ရေး တောင်းဆိုရာတွင် ညီညွတ်မှုရှိရန် အထူးအရေးကြီးသည့်အတွက် ပြည်မနှင့်ကျန်သည့်ပြည်နယ်များသည် ပြည်နယ်များတန်းတူညီမျှမှု အတွက်ညှိနှိုင်းပြီး ညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တည်ဆောက်ရာတွင်-

- (၁) တန်းတူညီမျှအခွင့်အရေးရှိခြင်း၊
- (၂) တောင်တန်းဒေသများတွင် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရှိခြင်း၊
- (၃) လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးသည့်နောက် ပြည်ထောင်စုကွဲထွက်လိုက် ခဲ့ထွက်နိုင်ခြင်း၊

စသည့် အခြေခံတရားသုံးရပ်အပေါ် အဓိကထားပြီး ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေးကို သဘောတူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခြေခံသုံးရပ်ကို သဘောတူခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာကျော် ပင်လုံစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ချုပ်ဆိုခဲ့ပြီးနောက် (Mr. Rees William) ခေါင်းဆောင်ပြီး ပြည်မပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်များ ပါဝင်သည့် စုံစမ်းရေးကော်မတီတွင် အထက်ပါအခြေခံ “မူ” သုံးရပ် အတိုင်း၊ ပြည်မနှင့်ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ဖို့တညီတညွတ်တည်းလည်း သက်သေခံခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့တညီတညွတ်တည်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် နယ်ချဲ့သမား၏ သွေးခွဲရေးလုပ်ငန်းမှာ ပျက်ပြယ်သွားပြီး၊ မြန်မာပြည် ၏လွတ်လပ်ရေး ကမ္ဘာသို့အမြန်ဆုံး ကြေငြာနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ပင်လုံညီလာခံမှ စတင်ခဲ့သော ပင်လုံမြို့အကြောင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ဖော်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စစ်မှန်သော “ပြည်ထောင်စုစစ်စစ်” ဟုတ်မဟုတ် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ယခုအချိန်ထိ ဝေဖန်ဆန်းစစ်လေ့လာသိရှိနိုင်ပါသည်။

နန်းရဲ့နံဆိုင် (ပင်လုံ)
၂၂:၀၀ နာရီ
၀၁/၇/၀၅
- မိုးငြိမ်းကိုးကားသော စာအုပ်
- ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှန်းဆာခေါင်းနှင့်စိုင်းမော(န်) စုဆောင်း တင်ပြသည့် “ပြည်ထောင်စုစစ်စစ်မူ” Series No.9 2005
- ဦးထွန်းမြင့် (တောင်ကြီး) ရေးသားပြုစုသည့် “ရှမ်းပြည်ဘယ်လဲ”

အပစ်ရပ်တချင်တစ်ထွင်း အပြောင်းအလဲ

နအဖနဲ့အပစ်ရပ်ထားတဲ့ KIO ကချင်လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့အတွင်း ခေါင်းဆောင်ရာထူး ပြောင်းလဲမှုတချို့ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့အပြင် ဗဟိုကော်မတီ ဝင်အသစ် တချို့လဲတိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့တယ်လို့ ကချင်သတင်းရပ်ကွက်က ဆိုပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်းသျှမ်းပြည် မြောက်ပိုင်းဘက် တာဝန်ကျနေတဲ့ KIO တပ်ဖွဲ့ဝင်တချို့ကို ကွတ်ခိုင်အခြေစိုက် စစ်ဗျူဟာမှူးစံရွှေသာဦးဆောင်တဲ့ နအဖတပ်ဖွဲ့က ဖမ်းဆီးလိုက်ပါတယ်။

ဧပြီလဆန်းပိုင်းလောက်က KIO ခေါင်းဆောင်ပိုင်းအများစု နေထိုင်တဲ့ လိုင်ဇာဌာနချုပ် တရုတ်နယ်စပ်မြို့မှာ လူထုအစည်းအဝေး၊ ကချင်အမျိုးသား အတိုင်ပင်ခံအစည်းအဝေး၊ KIO ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေး အတော်များများလုပ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဗဟိုရာထူး အပြောင်းအလဲတွေလုပ်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

KIO ပြောခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ် နိုင်ငံခြားရေးတာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးဗရန်နန်က “အပြောင်းအလဲ တချို့ရှိတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကတော့ နဂိုအတိုင်းပါပဲ။ ဗဟိုကော်မတီက မချိန်းပါဘူး။ ဒု-စစ်ဦးစီးချုပ်ဗိုလ်ချုပ်ဇွန်ဘုတ်ထန် နေရာကို ဗိုလ်မှူးကြီးဇော်နန်က အစားထိုးပြီး G.1 ကြီးလဲကိုင်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ G.1 ကြီးနေရာကို ဗိုလ်မှူး ကြီးခေါင်(နီ)လွန်းက တာဝန်ယူပါတယ်။” လို့ ပြောပြပါတယ်။

ပထမစစ်ဦးစီးချုပ်ကတော့ ဗိုလ်မှူးကြီး ဂမ် ရှောင်နီဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ကေအိုဝ်အိုရဲ့ လက်ရှိဥက္ကဋ္ဌ ကတော့ ဗိုလ်ချုပ်လခိုင်တူးဂျင်၊ ဒုဥက္ကဋ္ဌဒေါက်တာ တူးဂျာ၊ ဗိုလ်ချုပ်အမ်ဗန်လ၊ ဂေါ်ရီဇော်ဆိုင်တို့ဖြစ် ပြီး၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးကတော့ ဒေါက်တာ လျာဖြစ်ပါတယ်။ ထိပ်တန်း ဗဟိုကော်မတီတွေ ကိုတော့ ရာထူးအပြောင်းအလဲလုပ်တာမရှိဘဲ ဗဟိုကော်မတီ ၉ ယောက်အစားထိုးခန့်အပ်တာ တွေရှိတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

နောက်ထပ်တိုးတဲ့ ဗဟိုကော်မတီတွေထဲမှာ စစ်ရေးနဲ့ပတ်သက် သူတွေလဲပါတယ်လို့ သိရပါတယ်။ “တက်လူငယ်တွေ၊ လူလတ်ပိုင်း တွေကို နေရာပေးတဲ့သဘောဖြစ်ပါတယ်။ တပ်မတော်အမြဲတမ်းနုပျို ရမယ်ဆိုတော့ အသက်ကြီးတဲ့လူတွေက ဝန်ကြီးဌာနတွေဆီ ပြောင်း သွားတာပေါ့။ ကျနော်တို့တပ်ရဲ့ structure ထဲမှာ အချိန်းအချက်တွေ လောက်ပဲရှိပါတယ်။ တခြားမူဝါဒပေါ်လစီတွေပြောင်းလဲတာ ဘာမှမရှိ ပါဘူး။” ဗမက မဂုန်နန်ပြောပြတာပါ။

KIO အတွင်းနေရာအပြောင်းအလဲနဲ့ ဗဟိုကော်မတီထပ်တိုး ဖွဲ့စည်းတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး တရုတ်နယ်စပ်စစ်ရေးလေ့လာသူ ဦးအောင် ကျော်ဇောက - “ဒီလိုလုပ်တာ ကျနော်တို့တည်းအမြင်အရကော၊ ဒေသခံလူထုအမြင်အရရော KIO ရဲ့ ပိုမိုတောင့်တင်းကြံ့ခိုင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်စုစည်းမှုဖြစ်လာတယ်လို့ မြင်ပါတယ်။ အဓိကကတော့ ဗဟိုကော်မတီထဲမှာ လူငယ်တွေတိုးလာတယ်။ တပ်ကိုကိုင်ပြီး အဓိက

လှုပ်ရှားနေတဲ့ တပ်မဟာမှူး ၃ ယောက်လဲ ဗဟို ကော်မတီဝင်ဖြစ်လာ တယ်။ ဗဟိုကော်မတီကနေ တပ်ကိုဘဲအမိန့်ပေးနေတာထက် ဗဟို ကော်မတီထဲတပ်ကလူတွေပါလာတာ ကောင်းတဲ့ကိစ္စဘဲဖြစ်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။”-လို့ပြောပါတယ်။

KIO အတွင်းဗဟိုကော်မတီထပ်မံတိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းတဲ့ စစ်ရေးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ရာထူးအချို့အပြောင်းအလဲလုပ်တာတွေဟာ ၁၇၊ ၄၊ ၂၀၀၆ နေ့ကဖြစ်ပါတယ်။ မကြာခင် ၂၄၊ ၄၊ ၀၆ ကျတော့ ကွတ်ခိုင်မြို့နယ် အတွင်းမှာရှိတဲ့ KIO တပ်မဟာ ၄ က တပ်ဖွဲ့ဝင်တချို့ကို နအဖတပ်က ဖမ်းဆီးသွားတယ်လို့ သတင်းထွက်နေပါတယ်။ ဒီသတင်းနဲ့ပတ်သက် ပြီး KIO သုတေသနနဲ့မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးဌာနက ဗိုလ်မှူးဂွမ်မော်

က “ဟုတ်တယ်။ ထိန်းဆီးမိသွားတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘိန်းခင်းတွေ လိုက်ကြည့်ရင်းနဲ့ ကျနော်တို့အဖွဲ့သားတွေကို ခေါ်သွားတယ်။ ၁၄ ယောက်လို့ပြောတယ်။ တနေရာထဲစုပြီး နေတဲ့အဖွဲ့မဟုတ်ဘူး။”

KIO လူသူလက်နက်ကိုဖမ်းသွား တာက ကွတ်ခိုင်အခြေစိုက် ခလရ ၄၅ လဲပါ တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ အရာရှိ တယောက်လဲပါသွားပြီး ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ အရှေ့မြောက်ပိုင်းစစ်တိုင်းရုံးကို အကြောင်း ကြားထားတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

အခုနှစ်အစောပိုင်း ၂၊ ၁၊ ၀၆ ရက်နေ့ကလဲ KIO တပ်ဖွဲ့ဝင် ၆ ယောက်ကို နအဖ-ခလရ ၆၈ ကလူမှူးလို့ဆိုပြီးပစ်သတ် ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စတုံးက KIO ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာတူးဂျာဦးဆောင်တဲ့အဖွဲ့ နအဖ

ညောင်နှစ်ပင် ညီလာခံတက်နေတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတကာ ရေကန် ကချင်တိုင်းရင်းသားတွေက ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြတောင်းဆိုတာတွေ ရှိခဲ့ပေမဲ့ ယခုချိန်အထိနအဖကလူသိရင်ကြား ဖြေရှင်းပေးတာတွေ မရှိသေးဘူးလို့ ကချင်အမျိုးသားတယောက်က ပြောပါတယ်။

KIA ဟာ သျှမ်းပြည်ထဲနေရာရနိုင်ဘို့အတွက် တချိန်က ‘ဝ’ တို့၊ သျှမ်းတို့နဲ့ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပြီး ၁၉၇၆ မှာ ဝ နဲ့ညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ စစ်ရေးလေ့လာသူတွေရဲ့ အမြင်ကတော့ နအဖစစ်အစိုးရက KIA တပ်မဟာ ၄ ကို လက်ရှိနယ်မြေကနေ မောင်းထုတ်ဘို့ အကွက်ဆင်နေတာလို့ ယုံကြည်နေပါတယ်။

KIO နဲ့နအဖတို့ဟာ ၁၉၉၄ ကတည်းက အပစ်ရပ်ခဲ့ကြပြီး ၁၀ နှစ်ကျော်လာခဲ့ပေမဲ့ ဒီနှစ်ဆန်းပိုင်းကစပြီး နအဖတပ်က KIO တပ်ဖွဲ့ ဝင်တွေကို သတ်ပစ်တာတွေ၊ မကြာခဏဖမ်းဆီးတာတွေလုပ်လာလို့ ၂၀၀၆ နှစ်ဟာ KIO နဲ့နအဖအကြား ဆက်ဆံရေးထူးခြားတဲ့နှစ် ဖြစ်နေတယ်လို့ နိုင်ငံရေးလေ့လာသူတွေက သုံးသပ်နေကြပါတယ်။ RFA ဦးရဲထက် (၂၆၊ ၄၊ ၀၆)

“**ထက်လူငယ်တွေ၊ လူလတ်ပိုင်းတွေကို နေရာပေးတဲ့သဘောဖြစ်ပါလား။ ထပ်မောင်းအခြေတမ်းနုပျိုရမယ်ဆိုတော့ အသက်ကြီးတဲ့လူတွေက**

၂၊ ၁၊ ၀၆ ရက်နေ့က KIO တပ်ဖွဲ့ဝင် ၆ ယောက်ကို နအဖ-ခလရ ၆၈ ကလူမှူးလို့ဆိုပြီးပစ်သတ်ခဲ့တယ်

နအဖစစ်အစိုးရက KIA တပ်မဟာ ၄ ကို လက်ရှိနယ်မြေကနေ မောင်းထုတ်ဘို့ အကွက်ဆင်နေတာ

အပြောကျယ်ပေမယ့်တာမသွား

ယနေ့ကမ္ဘာကြီးဟာ စစ်အေးလွန်ကာလနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲ ကာလ၊ ဒီမိုကရေစီဖော်ဆောင်ရေးကာလဖြစ်ပြီး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ တွေကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂနဲ့ နိုင်ငံတကာကလက်မခံတော့ဘူးလို့ ဒီမို ကရေစီဖော်ဆောင်ရေးနဲ့ ကိုယ့်ကိုကြံ့ခိုင်စွာကိုင်ဖန်တီးရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်အများစုတို့ ပြောဆို သုံးနှုံးကျင့်သုံးလာကြတာတွေ့ရပါတယ်။ KNU နဲ့ SSA (တောင်ပိုင်း) လို လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းနဲ့ တချို့လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းတွေကလွဲလို့ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်း အများစုတို့ဟာ ကိုယ့်ကိုကြံ့ခိုင်စွာကိုင်ဖန်တီးနိုင်ဖို့ ထက်ကိုယ့်ကိုကြံ့ခိုင် ကို သူများအပေါ်ပုံအပ်၊ သူများကိုအားကိုးလာတာတွေ စိတ်မကောင်း စွာတွေ့မြင်လာရပါပြီ။

တိုးတက်နေတဲ့ခေတ်ကြီးမှာ သတင်း-မီဒီယာတွေရဲ့အရေးပါမှုကို ကျနော်လက်ခံပါတယ်။ မိမိတို့ရဲ့တိုက်ပွဲဝင်မှုကို မီဒီယာကတဆင့် သတင်းတွေထုတ်လွှင့်ဖော်ပြပြီးပြည်သူကို စည်းရုံးနိုင်ဖို့က အရေးကြီး ပါတယ်။ တချို့လူတွေက သတင်းမီဒီယာလွတ်လပ်မှုအတွက်တိုက်ပွဲ ဝင်နေကြတယ်ဆိုပေမယ့်မိမိတို့မကောင်းကြောင်း၊ မိမိတို့ရဲ့ဟာကွက် တွေအပေါ်ထောက်ပြဝေဖန်တာတွေကို ခံနိုင်ရည်မရှိကြသေးပါဘူး။ ဒီထဲမှာ တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တချို့နဲ့ ဒီမိုကရေစီပြုပြင်ပြောင်းလဲ ရေးအတွက်ပံ့ပိုးကူညီနေကြတဲ့ NGO တချို့လည်းပါဝင်ပါတယ်။ ဒီထဲ မှာ NGO ကိုမှီခို ပြီးငင်းတိုအကြိုက်လုပ်ပေးနေတဲ့သူတွေလဲပါဝင် နေတာ တွေ့မြင်နေရပါတယ်။

တချို့လူတွေက သတင်းမီဒီယာတွေလဲလှုပ်ရှားနေကြောင်း၊ တိုက်ပွဲဝင်နေကြတယ်ဆိုပေမယ့် မိမိတို့မကောင်းကြောင်း၊ မိမိတို့ရဲ့ဟာကွက်တွေအပေါ် ထောက်ပြဝေဖန်တာတွေကို ခံနိုင်ရည်မရှိကြသေးပါဘူး။

NGO ရဲ့အကူအညီပေးတာ သဘာဝပေါ်မူတည်ပြီး လုပ်ချင်ကြတဲ့သူတွေလက်ထဲ၊ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းကောင်းတွေရဲ့ လက်ထဲရောက်ဖို့ ငိုအပ်ပါလား။

ကမ္ဘာကြီးနဲ့ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး အခြေအနေဟာ အမြဲတမ်းပြောင်း လဲနေလို့ မိမိတို့တော်လှန်ရေးလည်းကမ္ဘာ့ခေတ်ရေးစီးကြောင်းအတိုင်း လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့လိုအပ်တယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက်ကိုယ့်ကိုကြံ့ခိုင်စွာ ကိုင်ဖန်တီးနိုင်ဖို့ မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာနဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေ ချမှတ် အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာနဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့လုပ်နိုင်စွမ်းကိုပင်မနေနဲ့ ချမှတ်ပြီး နိုင်ငံတကာပံ့ပိုးကူညီမှုနဲ့ နအဖရဲ့သဘောတူညီမှုကို လက်အောက်ခံအဖြစ်ထားဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ မဟုတ်ရင်ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေးအဖြစ်နဲ့ ကြုံတွေ့ရမှာ သေချာပါ တယ်။

သတင်းမီဒီယာလွတ်လပ်မှုအားနည်းရင် အချောင်သမားတွေနဲ့ စီးပွား ရေးစားကျက်ရှာ NGO တွေတော်လှန်ရေးအပေါ်လွှမ်းမိုးဖို့ အခွင့် အလမ်းပိုရှိတာကိုတွေ့ရမှာပါ။ တစ်ချို့ခေါင်းဆောင်တွေဟာ တော်လှန် ရေးလုပ်ကြတယ်ဆိုပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မိသားစုကောင်းစားရေးကိုဘဲ ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်နေတာကြောင့် အဖွဲ့အစည်းလုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု နှေးကွေးလာတာတွေ၊ တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းက သွေဖီလာတာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။ NGO အဖွဲ့တွေရဲ့အကူအညီအထောက်အပံ့ ယူပြီး လုပ်ငန်းစဉ်အကောင်အထည်ဖော် တွဲနေရာမှာလည်း NGO တွေ ကြိုးကိုင်သလို ကရတာမြင်နေရတယ်။ မိမိတို့ လုပ်ဆောင်မှုအားလုံး NGO အဖွဲ့အစည်းတွေအသေးစိတ်အစီရင်ခံရလို့ ရတဲ့ငွေနဲ့ လုပ်ငန်း ထိရောက်မှုနိမ့်နည်းယှဉ်လိုက်ရင် NGO တွေကို ဆရာတင်သလို ဖြစ်နေ တာလည်းတွေ့ရပါတယ်။ NGO တွေအပေါ် ဒီလိုစောဒကတက်တာ က NGO တွေရဲ့ကူညီထောက်ပံ့မှုကို ငြင်းပယ်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်အတွက် မိမိတို့ဘာသာ လိုအင်ဆန္ဒဖြည့်ဆည်းသူတွေ ဖြစ်တာမို့ NGO တွေရဲ့လိုအင်ဆန္ဒကိုဖြည့်ဆည်းသူတွေမဖြစ်သွား အောင်ရှောင်ကြည်ဖို့ တိုက်တွန်းနိုးဆော်တာဖြစ်ပါတယ်။

NGO တွေလည်း သူတို့ထောက်ပံ့ကူညီတာအောင်မြင်မှုမရှိတာ တွေ့မြင်မိတာနဲ့ သူတို့ချမှတ်တဲ့လုပ်ငန်းစဉ်တွေ လွဲချော်တာကိုတော့

ဝန်မခံချင်ဘဲ အကူအညီယူတဲ့အဖွဲ့အစည်းတွေကိုဘဲ အပြစ်ပုံချင်တာ တွေ့ရပါတယ်။ NGO အများစုဟာ ဟုတ်ကဲ့ခေါင်းငြိမ့်တတ်တဲ့ ပုတ် သင်ညိုတွေကိုဘဲ သဘောကျလက်ခံကူညီပြီး တော်လှန်ရေးဘောင်ထဲ မှန်ကန်စွာ ရပ်တည်တိုက်ပွဲဝင်တဲ့သူတွေကိုတော့ အမြင်ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ သူတွေ ခေတ်မမှီသူတွေအဖြစ်မှတ်ယူ ပြစ်တင်ပုတ်ခတ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒီကြားထဲမိမိတို့ ရပ်တည်ရေးစားဝတ်နေရေးအတွက်တချို့လူတွေက အကြံကုန်ဂဠုန်ဆားချက်ဆိုသလို အဖွဲ့လေးတွေဖွဲ့စည်းပြီး NGO တွေ ဆီက အကူအညီရအောင် NGO နှစ်သက်တဲ့ Project Proposal တွေ တွေ့တာနဲ့ ချက်ချင်းငွေထုတ်ပေးတာတွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်း အောင်မြင်မှုမရှိဘဲငွေကြေးအလဟဿဆုံးရှုံးသွားတတ်ပါတယ်။ NGO တွေရဲ့ သုံးသပ်မှုက ဒီလုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်တဲ့လူတွေ အရည်

လူတွေအလုပ်ပိုပြီး လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်နိုင်စွမ်းမရှိ၊ အရည် အချင်းမရှိတဲ့သူတွေအဖြစ်သတ်မှတ်ခံလာရပါတယ်။

ဒီတော့ အဲဒီခေါင်းဆောင်တွေချမှတ်လိုက်တဲ့ မဟာဗျူဟာ၊ နည်း ဗျူဟာတွေဟာ၊ လုပ်ငန်းစဉ်တွေမဟုတ်တော့ဘဲ သူတပါးအပေါ်မှီခို ရပြီး NGO တွေရဲ့ထောက်ပံ့ပေါ်မှာမှီတည်လာရပါတယ်။ နိုင်ငံတကာ ရဲ့ပိုးကူညီမှုဟာ အသွင်ကူးပြောင်းရေးအတွက်အရေးပါလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီထက်အရေးပါတဲ့အချက်က ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ချမှတ်တဲ့ ဗျူဟာ လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို ကိုယ်တိုင်အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့ပါဘဲ။ ဒီက နေ့ နိုင်ငံတကာရဲ့ထောက်ပံ့ကူညီမှုဟာ တော်လှန်ရေးနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့လူတွေအပေါ် ယုံကြည်လေးစားလို့ မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခ

“ နိုင်ငံတကာရဲ့ထောက်ပံ့ကူညီမှုဟာ ဝေခင်းလှန်ရေး၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့ လူတွေအပေါ် ယုံကြည်လေးစားလို့မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေတဲ့ ပြည်သူတွေကို သနားညှာတာထောက်ထားလို့ ကူညီပေးသလိုပင် ဖြစ်နေတာကို သနားညှာတာထောက်ထားလို့ ကူညီပေးသလိုပင် ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့လူတွေ သဘောပေါက်ဖို့သင့်ပါတယ် ”

အချင်းမပြည့်မှီတူးလို့ဆိုတယ်။ သူတို့ကိုသင်တန်းပေးပြီး အရည်အချင်း တွေ့ဖြည့်ဆည်းပေးကြည့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချည်းနီးပါဘဲ။ အကြောင်း ကတော့ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်တဲ့သူတွေဟာ လုပ်ငန်းအပေါ် ယုံကြည်ချက်ရှိတဲ့ သူတွေမဟုတ်ပဲဟန်ပြအယောင်ဆောင်သမားတွေ ဖြစ်နေလို့ပါဘဲ။ ဒါကြောင့် NGO ရဲ့အကူအညီဟာတကယ်လိုလို လားလားလုပ်ချင်ကြတဲ့သူတွေလက်ထဲ တော်လှန်သမားကောင်းတွေ ရဲ့ လက်ထဲရောက်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ NGO ရဲ့အထောက်အပံ့ဟာ နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲအတွက်၊ လူမှုအဖွဲ့အစည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု အတွက် ပံ့ပိုးကူညီမှုသာဖြစ်စေရမယ်။ NGO တွေဟာ စီစဉ်ညွှန်ကြား သူတွေမဖြစ်သင့်ပါဘူး။

ပင်လယ်ဝေနေတဲ့ ပြည်သူတွေကို သနားညှာတာထောက်ထားလို့ ကူညီပေးသလိုပင် ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့လူတွေ သဘောပေါက်ဖို့ သင့် ပါတယ်။

လက်နက်ကိုင်ဖိနှိပ်မှုရှိတဲ့တိုင်းပြည်မှာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ရှိတာဟာသဘောဝကျပါတယ်။ ဒီအချက်ကိုနိုင်ငံတကာက ကန့်ကွက် စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး။ ပြည်တွင်းစစ်သက်ဆိုးရှည်လာလို့ ပြည်သူ တွေ ဒုက္ခရောက်နေတာကို မမြင်တွေ့လိုတာဘဲရှိပါတယ်။ ပြည်သူတွေ လွတ်လပ်ဖို့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်နေတဲ့သူတွေကို ကန့်ကွက်နေ တာမဟုတ်ပါဘူး။ အရေးကြီးတဲ့အချက်က မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာ နဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေပြောင်းလဲချမှတ်တဲ့အခါမှာ နဂိုကချမှတ်ထားတာတွေ နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဟောင်းအသစ်သဟဇာတ ရှိနေဖို့ လိုပါတယ်။ စစ်ရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးကို ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောတရား အဖြစ်မသတ်မှတ်ဘဲ အပြန်အလှန်ဆက်စပ်မှုရှိတဲ့ အမှီသဟပြုနေကြ တဲ့ အကြောင်းတရားအဖြစ်၊ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုနှစ်ခုစလုံး ဒွန်တွဲ အပြောင်းအလဲအတွက်လုပ်ဆောင်ကြပါလို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော် လိုက်ပါတယ်။

ဝေသာလီတိုင်းသား

ပြည်တွင်း ပြည်ပရှိတော်လှန်ရေးသမားတွေဟာ ဒီမိုကရေစီ အသွင်ကူးပြောင်းရေးအတွက် မဟာဗျူဟာလုပ်ငန်းစဉ်တွေတချို့တခု ချမှတ်လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပေမဲ့ တာဝန်ယူအကောင်အထည်ဖော်တဲ့နေရာ မှာ လူသားအရင်းမြစ်လုံလောက်မှုမရှိသေးတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ လူသားအရင်းမြစ်တိုးချဲ့ဖို့ မကြိုးစားနိုင်ကြပါဘူး။ ပြည်တွင်းပြည်ပရှိပြည်သူတွေလည်းတော်လှန်ရေး၊ နိုင်ငံရေးတွေအပေါ် စိတ်ကုန်ချင်ပုံရပါတယ်။ ဒီအခါတော်လှန်ရေးနယ်ပယ်ထဲက ခေါင်းဆောင် တွေအပေါ် တာဝန်တွေပုံလာပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့

မြန်မာပြည်

နဲ့ တရုတ်

မြန်မာပြည်ရောက်တရုတ်တွေဟာ စီးပွားရေးကိုသာ အာရုံစိုက်ခဲ့ပေမဲ့ နအဖစစ်အစိုးရခေတ်မှာ မြန်မာပြည်တရုတ်ကုန်သည်ကြီးများ အသင်းဟာ တရုတ်ကွန်မြူနစ်အစိုးရရဲ့ သစ္စာခံသဖွယ်ဖြစ်လာတယ်လို့ လေ့လာအကဲခတ်သူတွေက ပြောဆိုကြပါတယ်။ မြန်မာပြည်ရောက်တရုတ်တွေရဲ့ ရပ်တည်ချက်ကို လေ့လာသင့်ပါတယ်။

လူဦးရေထူထပ်တဲ့ တရုတ်ပြည်ကနည်းမျိုးစုံနဲ့ တရုတ်တွေ မြန်မာပြည်ကို ဝင်ရောက်နေတာနှစ်ပေါင်းကြာလှပါပြီ။ တရုတ်ပြည်ယူနန်၊ ကွမ်တုန်၊ ဖူကျန်စတဲ့ ဒေသတွေက တရုတ်တွေ မြန်မာပြည်ကို အဝင်များတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ပုဂံပြည်ကို မွန်ဂိုတရုတ်ကသိမ်းပိုက်ပြီး တရုတ်ပိုင်ချွန်ပြည်နယ်အဖြစ်ကြေညာခဲ့တဲ့ ၁၃ ရာစုကစပြီး အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီခေတ်အထိ တရုတ်တွေ တဖြည်းဖြည်းဝင်လာနေတာ ဒီကနေ့အထိပါပဲ။ အရင်ကတော့ တရုတ်တွေဟာ စီးပွားရေးကိုသာ အဓိကထားပြီး နိုင်ငံရေးကို စိတ်မဝင်စားကြပါဘူး။

၁၉၂၉ က ရန်ကုန်တရုတ်တန်းမှာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒဖြန့်တဲ့ ရန်ဟဲ့ မြို့သား ဝူ ဝေဆိုင်ရဲ့ ဇနီးဟာ အနည်းငယ်သာ စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မြန်မာပြည်က တရုတ်တွေဟာ စီးပွားရေးကိုသာ ဦးစားပေးတာမို့ ဝူ ဝေဆိုင်တို့ လင်မယားစိတ်ဓာတ်ကျပြီး ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်မှာ ရန်ကုန်က ထွက်ခွာသွားပါတယ်တဲ့။ ၁၉၄၉ မှာ မော်စီတုန်းခေါင်းဆောင်တဲ့ ကွန်မြူနစ်တွေ အာဏာသိမ်းတဲ့အခါမှာ တရုတ်အများအပြား ထွက်ခွာကြပြန်ပါတယ်။

တရုတ်ပြည်တွင်းစစ်မှာ အရေးနိမ့်ပြီး သျှမ်းပြည်ထဲဝင်လာတဲ့ KMT တရုတ်ဖြူတပ်တချို့နဲ့ မိသားစုတွေကိစ္စကို ဗမာအစိုးရက ကုလသမဂ္ဂမှာ တင်ပြရတဲ့အထိ တရုတ်ကဖိ သျှမ်းကအိဆိုသလို ဖြစ်လာခဲ့ရပါတယ်။ တရုတ်နီလို့ခေါ်တဲ့ တရုတ်ကွန်မြူနစ်အစိုးရကို ဗမာက အသိအမှတ်ပြုပေးမယ့် အမေရိကန်ကတော့ ကုလသမဂ္ဂထဲကို ဝင်ခွင့်မပေးခဲ့ပါဘူး။ အမေရိကန်ဟာ တရုတ်ဖြူလို့ခေါ်တဲ့ ထိုင်ဝမ် KMT အစိုးရကိုသာ အသိအမှတ်ပြုပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဦးနုခေါင်းဆောင်တဲ့ ဒီမိုကရေစီအစိုးရခေတ်မှာ တရုတ်နီအုပ်စုနဲ့ တရုတ်ဖြူအုပ်စုဆိုပြီး အုပ်စုနှစ်စုရှိနေပါတယ်။

“ လားရှိုးလူဦးရေ ထက်ဝက်လောက်ဟာ တရုတ်တွေဖြစ်တယ်။ ကိုးကန့်နဲ့ ၀ ဒေသကတော့ တရုတ်ပြည်နယ်လိုဖြစ်နေတာ ကြာပါပြီ။ တရုတ်စာ တရုတ်ကောင်းသုံးတဲ့ အရပ်တွေဖြစ်ပါတယ်။ ”

“ ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ် ထောင်ဆင်ချင်းနဝမ်က ကွမ်တုန်းနယ်မှာ သူ့ဘိုးဘွားသင်္ချိုင်းကို သွားကန်တော့ခဲ့တာကို ကြည့်ရင် တရုတ်ပြည်ရဲ့ ဩဇာအရှိန်ခေါင်းနဲ့ နိုင်ငံခြားရောက်တရုတ်ဆက်သွယ်မှုကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။ ”

ဗိုလ်နေဝင်းဦးဆောင်တဲ့ မဆလစစ်အစိုးရခေတ် ၁၉၆၇ မှာ မော်စီတုန်းရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး မြန်မာပြည်ထဲ ကျွံ့ဝင်လာလို့ တရုတ်အရေးအခင်းဖြစ်ပွားတဲ့အတွက် တရုတ်မြန်မာဆက်ဆံရေး အခြေအနေဆိုးရွားခဲ့ပေမယ့် တရုတ်တွေကတော့ ဥပဒေမဲ့ဝင်လာနေဆဲပါပဲ။

မဆလအစိုးရခေတ် နောက်ဆုံးနှစ် ၁၉၈၈ မှာ တရုတ်-မြန်မာ နယ်ခြား ကုန်သွယ်ရေးကို တရားဝင်ခွင့်ပြုလိုက်တဲ့နောက် နဝတစစ်အစိုးရတက်လာတော့လည်း တရုတ်ကို အကြီးအကျယ်မှီခိုအားထားတဲ့ အတွက် မြန်မာပြည်တွင်းဝင်လာတဲ့ တရုတ်ဦးရေဟာ အရင်ကထက် များလာပါတယ်။ တရုတ်ဖြူ တရုတ်နီမကတော့ပဲ တရုတ်လယ်သမားတွေကပါ နိုင်ငံခြားမှာ သွားရောက်အခြေချဖို့ကြိုးစားတာဟာ ဒီခေတ်ရဲ့ ထူးခြားချက်ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာမှတ်ပုံတင်ဝယ်ယူပြီး မြန်မာပြည်သားအဖြစ်နေထိုင်သူ တရုတ်ဦးရေတိုးပွားလာတာမို့ လက်ရှိစစ်အစိုးရလက်ထက်မှာ ဥပဒေမဲ့ဝင်လာတဲ့ တရုတ်ဦးရေဟာ တစ်သန်းနဲ့နှစ်သန်းအကြားရှိမယ်လို့ ခန့်မှန်းပါတယ်။ မန္တလေးလူဦးရေရဲ့ ၄ ပုံ ၁ ပုံဟာ ယူနန်တရုတ်တွေ ဖြစ်နေပြီ။ လားရှိုးလူဦးရေ ထက်ဝက်လောက်ဟာ တရုတ်တွေဖြစ်တယ်လို့ ဩစတေးလျ နိုင်ငံခြားရေးဌာနက ဆိုပါတယ်။ ကိုးကန့်နဲ့ ၀ ဒေသ ကတော့ တရုတ်ပြည်နယ်လိုဖြစ်နေတာ ကြာပါပြီ။ တရုတ်စာ တရုတ် စကားသုံးတဲ့ အရပ်တွေဖြစ်ပါတယ်။

ဈေးကွက်စနစ် ကျင့်သုံးချိန်ကစပြီး တရုတ်ပြည်ဟာ ထိုင်ဝမ်နဲ့ အဆက်အဆံများလာပါတယ်။ တရုတ်ပြည်မှာ ထိုင်ဝမ်က ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားတာတွေ များလွန်းလို့ တရုတ်ကိုမှီခိုသလိုတောင်ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒီလို

မန္တလေးရှိ တရုတ်ဘုံကျောင်းတစ်ကျောင်း

တော်ပုံ။ ။ အင်တာနက်မှ

လားရှိုးတရုတ်ဘုံကျောင်းအရှေ့ဘက်မြင်ကွင်း

စီးပွားရေးပေါင်းဖက်သလို နိုင်ငံရေးမှာလည်း ပေါင်းစည်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ တရုတ်ကွန်မြူနစ်အစိုးရကယူဆနေပါတယ်။ ထိုင်ဝမ်က KMT ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၀၅ မေလက တရုတ်ပြည်ကိုသွားတဲ့ကိစ္စကို တရုတ် ထိုင်ဝမ်ပေါင်းစည်းရေးအလားအလာအဖြစ် ရန်ကုန်တရုတ်ကုန်သည် များအသင်းက ထောက်ခံတာကိုကြည့်ရင် မြန်မာပြည်မှာ အရင်လို တရုတ်နီ တရုတ်ဖြူရယ်လို့မရှိတော့ဘဲ တရုတ်ကွန်မြူနစ်အလိုတော်ရိ သာရှိနေတာထင်ရှားပါတယ်။ ယူနန်တရုတ်အသင်း၊ ဖူကျွန်တရုတ် အသင်း၊ ကွမ်တုံးတရုတ်အသင်းစသဖြင့် မိမိတို့ဇာတိမြေကို ကိုယ်စား ပြုတဲ့ တရုတ်ကုန်သည်ကြီးများအသင်းရဲ့ နိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်ဟာ တရုတ်ကွန်မြူနစ်အစိုးရနဲ့ တသားတည်းဖြစ်နေတာတွေ့ရပါတယ်။ ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်ကိုအိဇူမိ ရာစုနှစ်စစ်သင်္ချိုင်းကိုသွားတာတောင် မြန်မာပြည်တရုတ်ကုန်သည်များအသင်းက ဝေဖန်ရှုံ့ချနေပါပြီ။

နိုင်ငံခြားရောက်တရုတ်အကြောင်း နှစ်ပေါင်းများစွာလေ့လာခဲ့သူ ပါမောက္ခ ဝမ်ကန်ဂူက တရုတ်သုံးမျိုးသုံးစားခွဲခြားနိုင်တယ်လို့ ရေးဖူး ပါတယ်။ ပထမအမျိုးအစားက တရုတ်ပြည်ကို သစ္စာရှိသူတွေဖြစ်ပါ တယ်တဲ့။ ဒုတိယအမျိုးအစားက မိမိစီးပွားရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်ပြီး တတိယက မိမိနေထိုင်ရာတိုင်းပြည်ရဲ့အကျိုးစီးပွားကိုသာ အာရုံစိုက်သူတွေဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ ဒုတိယနဲ့ တတိယအမျိုးအစားဟာ လူများစုဖြစ်ပြီး၊ တရုတ်ပြည်ကို သစ္စာခံသူဟာ လူနည်းစုဖြစ်တယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် တရုတ်ကွန်မြူနစ်အစိုးရကို မှီခိုအားထားနေရတဲ့ မြန်မာပြည် မှာတော့ တရုတ်ပြည်ကိုသစ္စာရှိသူဟာ လူများစုဖြစ်ပုံရတယ်တဲ့။

ဝန်ကြီးချုပ်ချောင်အင်လိုင်းလက်ထက်ကစပြီး ဝန်ကြီးချုပ်လီဖိန် လက်ထက်အထိ မိမိနေထိုင်ရာတိုင်းပြည်ကိုသာ သစ္စာရှိကြဖို့ နိုင်ငံခြား ရောက်တရုတ်တွေက တရုတ်ပြည်မှာ ရင်းနှီးမြုပ်နှံလာတဲ့အခါမှာတော့ ဒီမူဝါဒလည်းအသွင်ပြောင်းလာပုံရပါတယ်။ တရုတ်ပြည်ဈေးကွက်မှာ နိုင်ငံခြားရောက်တရုတ်တွေအရေးပါနေပါတယ်။ တရုတ်ပြည်ကို အစိုးရ ကိစ္စနဲ့သွားတဲ့ ထိုင်ဝမ်ဝန်ကြီးချုပ် ထတ်ဆင်ချင်းနဝပ်က ကွမ်တုံးနယ်မှာ သူ့ဘိုးဘွားသင်္ချိုင်းကို သွားကန်တော့ခဲ့တာကို ကြည့်ရင်တရုတ်ပြည်ရဲ့ ဩဇာအရှိန်အပါနဲ့ နိုင်ငံခြားရောက်တရုတ်ဆက်ပုံကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါ တယ်။ ဒါ့ကြောင့် တရုတ်ကွန်မြူနစ်အစိုးရက နိုင်ငံခြားရောက်တရုတ် တွေကို နည်းမျိုးစုံနဲ့အသုံးပြုနေတာထင်ရှားကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါ တယ်ခင်ဗျား။

သမိုင်းပညာရှင် ဒေါက်တာအောင်ခင် RFA (ဇွန်ဝါရီ ၂၀၀၆)

ထိုင်ဝမ်ဝန်ကြီးချုပ် ထတ်ဆင် ချင်းနဝပ် ကွမ်တုံးနယ်ရှိ လူ၏ဘိုးဘွားသင်္ချိုင်းကို သွားရောက်ကန်တော့စဉ်

ဝမနီ-ဗီလုပ်မြဲတဲ့ နအဖ

ဤသို့ သတင်းစာ၊ တီဗွီထဲထည့်သွင်းဖော်ပြနိုင်ရန်အတွက် အဆိုပါ ကွန်ပျူတာများကို ပင်လုံမြို့တွင်းရှိ ပုဂ္ဂလိကပိုင်များထံမှ ခဏတဖြုတ် ငှားရမ်းလာပြီး တပ်ဆင် သရုပ်ဆောင်ရိုက်ကူးပြသခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသူ ပင်လုံတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူဟောင်းတဦးက ပြောပြခဲ့သည်။

ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့် ချိုးဖောက်မှုဖြစ်ရင်?

နဝတတို့အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ၁၉၉၁ ကတည်းက ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားပြည်သူများ၏ အလိုဆန္ဒမပါဘဲ (လူမျိုးစုများ၏သမိုင်း ကြောင်းကို ပြောင်းလဲဝါးမြို့ပစ်ရန်နှင့် မိမိနာမ်ကိုမြင့်/သူတပါး၏နာမ်ကို နှိမ်ရန်ဟူသော) ၎င်းတို့၏အဓိကဦးတည်ချက်အရ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ အပစ်ရပ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်၊ မြို့မမြို့ဖများ၏ ထည့်ဝင်ငွေ ခပ်များများဖြင့် ယခုကဲ့သို့ သျှမ်းပြည်အနှံ့ ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီ ၇-၈ ဆူအထိ နအဖတို့တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းသည်- ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့် ကို ကျူးလွန်ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤပင်လုံရွှေတိဂုံပုံတူကိုလည်း နအဖထိပ်သီးကြီးတဦးဖြစ်သူ - အတွင်းရေးမှူး ၁ ဗိုလ်သိန်းစိန်က သျှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းအနှံ့ရှိ ကျောင်း ထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးနှင့် မြို့နယ်အသီးသီးမှ ဂေါပကရပ်မိရပ်ဖအားလုံး အပေါ် အမိန့်ဖြင့်ဆင့်ခေါ်ပြီး ၁၂၊ ၂၊ ၂၀၀၆ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် ထီးတင်ပွဲပြုလုပ်ခဲ့သည်။

စာမူရှင်သို့ မြန်ကြားချက်

စင်နော်လိတ် (မိုင်းနောင်)ရေးသားပေးပို့သော ၁၈၊ ၃၊ ၀၆ ရက်စွဲပါ “၂၀၀၆ ဗိုလ်သန်းရွှေ အိမ်စောင့်အစိုးရ” ဆောင်းပါးမှာ -
(၁) အချိန်ကာလအပိုင်းအခြားနှင့် အခြေအနေအတော်အတန်နှောင်း သွားပြီဖြစ်ခြင်း၊
(၂) ဧပြီလထုတ် မဇ္ဈိမသတင်းဂျာနယ်တွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီဖြစ်ခြင်း၊
(၃) ဆေလွတ်လျော့မိုင် သျှမ်းဝပ်ဆိုဒ်တွင်လည်း စောစီးစွာဖော်ပြခဲ့ပြီ ဖြစ်ခြင်း-စသည်တို့ကြောင့် ကွက်စခေါ် Independence စာစောင်တွင် နောက်ထပ် မထည့်သွင်းနိုင်တော့ကြောင်း ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

ကြားနေငြိမ်မရ

ကြားနေဖြစ်ရမယ်လို့ ပြောလို့မရဘူး။ အမှန်နဲ့အမှား၊ အစစ်အတုကြား မှာတခုခုကိုရွေးရမယ်။ အမှန်အမှား၊ အတုနဲ့အစစ်ကြားမှာ ဘက်မလိုက် ရဘူး။ ကြားနေဖြစ်ရမယ်လို့ ဗုဒ္ဓသာသနာက မသွန်သင်ခဲ့ပါဘူး။

၁၄၊ ၃၊ ၂၀၀၆
အားနန်း ပန်းယားရခွန်း
ထိုင်ဝမ်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း

အာဏာရှင်ဆိုတာဘာလဲ

အာဏာရှင်ဆိုတာ အင်္ဂလိပ်စကား(ဒီထေတာ)ကနေ တိုက်ရိုက် ဆင်းလာတဲ့စကား ဖြစ်ပါတယ်။ အစိုးရတရပ်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ၊ တရားစီရင်ရေး၊ အတိုက်အခံဆိုတာတွေ ဂရုမထားပဲအကြွင်းမဲ့ အာဏာချုပ်ကိုင်ထားသူတွေကိုဆိုလိုပါတယ်။ ငါပြောတာဟာ ဥပဒေ၊ ငါလုပ်တာဟာ အမှန်၊ ငါနဲ့ မတူငဲ့ရန်သူဆိုတဲ့မူနဲ့ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ် သူမျိုးတွေကိုခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။

နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်မှာ အာဏာရှင်ဆိုတဲ့စကားစတင်ပေါ်လာတာ ဟာ ရှေးရောမခေတ်ကတည်းကလို့ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံစာပေတွေကဆိုပါတယ်။ ရိုးရိုးသမတနိုင်ငံတော်ခေတ်က လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေ ဟာ တိုင်းပြည်အရေးပေါ်အခြေအနေဖြစ်လာရင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့ လွှတ်တော်ထဲက တရားသူကြီးတစ်ယောက်ကို အာဏာရှင်ဆိုပြီး တာဝန်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီခေတ်ကအာဏာရှင်ဆိုတာ ဖွဲ့စည်းပုံ ဥပဒေအရ ၆ လ ထက်မကျော်ပဲ ယာယီတာဝန်ယူရသူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီစီ ၂ ရာစုကနေဒီဘက်ကာလတွေမှာတော့ အာဏာရှင် ဆိုတာ ယာယီအာဏာယူသူမဟုတ်ကြတော့ပဲ အမြဲတမ်းအာဏာ ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားလာသူတွေဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

မျက်မှောက်ခေတ်အာဏာရှင်တွေ ပေါ်ပေါက်လာရတဲ့နည်းလမ်း တွေထဲမှာ လူထုအုံကြွမှုရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ကနေ အာဏာရှင်ဖြစ်လာ တာတွေနဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ပါတီတခုကနေ အနိုင်ရပြီး အဲဒီ ပါတီရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ကနေ အာဏာရှင်ဖြစ်လာတာတွေလည်း ရှိတယ်လို့ နိုင်ငံရေးအဘိဓာန်ပြုစုသူ ဒေးဗစ်ရောဘတ်ရှန်းကဆိုပါ တယ်။ လူထုအုံကြွမှုကြောင့် အာဏာရလာသူတွေထဲမှာ ဆိုဗီယက်က လီနင်နဲ့ သူ့နောက်မှာတက်လာသူ ဂျိုးဇက်စတာလင်တို့ကိုပြုပါမယ်။ သူတို့ဟာ ဗော်ရှီဗစ်လှုပ်ရှားမှုကနေထင်ရှားလာကြပြီး အာဏာရလာ သူတွေဖြစ်ပါတယ်။ အာဏာရှင်တွေ မကြာခဏပေါ်ပေါက်လာစေတဲ့ တခြားအကြောင်းရင်းတခုကတော့ စစ်တပ်ကတိုင်းပြည်အာဏာကို သိမ်းလိုက်တဲ့အတွက် စစ်တပ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူဟာ အာဏာရှင် ဖြစ်လာတတ်တာပဲလို့ ဆိုပါတယ်။ စစ်တပ်က တိုင်းပြည်ရဲ့ အာဏာကို လူယူပြီး အာဏာရှင်ဖြစ်လာကြသူ တွေထဲမှာ ထင်ရှားသူတွေကတော့ ချီလီက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသြဂတ်တိုပင်နိုရေး၊ အင်ဒိုနီးရှားက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆုဟာတို၊ မြန်မာနိုင်ငံကဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ လစ်ဗျားက ဗိုလ်မှူးကြီး မိုဟာမက်ဂဒါဖီးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာသူဟာတို့နဲ့ ဦးနေဝင်းတို့ တူတာတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါကသူတို့ ဟာအရေးပေါ်အခြေ အနေတွေ အကြောင်းပြပြီး တိုင်းပြည် အာဏာကိုသိမ်းယူပြီးမှ ထာဝရ အာဏာအင်အား ပြောင်းလဲ ယူခဲ့ကြတာတွေ့ရပါတယ်

ဒီနေရာမှာ အာဏာရှင်နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိပါတယ်။ တစ်မျိုးက ပုဂ္ဂိုလ် ရေးလူကြိုက်များတာကိုအသုံးပြုပြီး အာဏာရှင်ဖြစ်လာတာနဲ့ စစ်တပ်၊ ပါတီအဖွဲ့ အစည်းတခုခုကိုထိန်းချုပ်ထားပြီး အာဏာရှင်ဖြစ်လာတာ တွေရှိပါတယ်။

လူကြိုက်များရာကနေအာဏာရှင်ဖြစ်လာကြသူများထဲမှာ ဂျာမနီ ကဟစ်တလာဟာအလွန်ထင်ရှားပါတယ်။ နောက်အရေးကြီးတဲ့ ကွာခြား မှုတစ်ခုက အဆင့်အတန်းတူအုပ်ချုပ်သူလူတန်းစားထဲကမှ အာဏာ ရှင်ဆန်တဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာတာမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာပြရရင် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်စတာလင် ဖြစ်ပါတယ်။ စတာလင်အာဏာရလာ တာဟာ သူနဲ့ အဆင့်တူရဲဘော်တွေကို ဖြုတ်ထုတ်ဖယ်ရှားနေရာယူ ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းလည်း တပ်ထဲက အဆင့်တူရဲဘော်သုံးကျိတ်ဝင်တွေ့ရော၊ ဗမာ့တပ်မတော်ဖွဲ့ စည်းခါစက တိုင်းပြည်အတွက်အတူတူလက်တွဲခဲ့ကြတဲ့လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် အဆင့် ဆင့်အရာရှိတွေကိုရော တစစဖယ်ရှားပြီး တဦးတည်းအာဏာချုပ်ကိုင် လာခဲ့တဲ့အာဏာရှင်ဖြစ်ပါတယ်။

အာဏာရှင်ဆိုတဲ့အသုံးအနှုန်း ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံမှာ ပိုပြီး ထင်ရှားလာတာက ၁၉၄၉ နှစ်မှာ ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့ ချာလီချက်ပလင်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ (သည့်ကရိတ်ဒီထေးတား)ဆိုတဲ့မဟာအာဏာရှင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။ ချာလီချက်ပလင်က အဲဒီချိန်က တန်ခိုးထွားနေတဲ့ ဂျာမနီကဟစ်တလာနဲ့ အမျိုးသားဆိုရှယ်လစ်ဝါဒလို့ ခေါ်တဲ့ နာဇီစနစ်ကိုလှောင်ပြောင်ထားတဲ့ ဇာတ်ကားဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၃၆-၃၉ အင်္ဂလိပ်ခေတ်မှာ ဒေါက်တာဘမော်ဟာ သူ့ရဲ့ ဆင်းရဲ သားပါတီကို ကိုယ်စားပြုပြီး ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာတဲ့အခါ သူ့ကိုသူ ဆင်းရဲသားအာဏာရှင်လို့ ကျေကျေနပ်နပ်ခံယူပါတယ်။ ဖဆပလ ခေတ်မှာ အာဏာရဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုဆိုရင် ကိုကြီးနုအာဏာရှင်လို့ အတိုက်အခံတွေက သတင်းစာထဲမှာရေးသားခဲ့ကြပါတယ်။

အာဏာရှင်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်က တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပြုရေးနဲ့အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို တယောက်တည်းတဖွဲ့တည်း ချုပ်ကိုင်ခြယ်လှယ်တာကိုခေါ်တာ ဖြစ်ပါတယ်

ဒါကြောင့်မို့ ဒေါက်တာဘမော်၊ ဦးနုစတဲ့သူတွေဟာ သမိုင်းမှာ အာဏာရှင်ရယ်လို့ ရာဇဝင်မတွင်ခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွေတုံးက အာဏာသိမ်းတဲ့ စစ်အုပ်စုကအာဏာရှင် အစိုးရမဟုတ်ပါဆိုတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို မြန်မာအစိုးရကထုတ်ဝေခဲ့ ပါတယ်။ သမိုင်းပေးအမျိုးသားရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့ ခေတ္တ အာဏာထိန်းသိမ်းထားတာဖြစ်တယ်လို့ စာအုပ်ကဆိုလို့ချင်ဖွယ်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်ရှိအစိုးရက အတိုက်အခံတွေနဲ့ အစိုးရဆန့်ကျင်သူတွေ ကိုဖိနှိပ်တာ ၁၇ နှစ်ကြာအာဏာချုပ်ကိုင်ထားတာ၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တွေ အာဏာသုံးပြီး အဂတိလိုက်စားနေကြတာ၊ တရားစီရင်ရေးစနစ်ကို လိုသလိုအသုံးပြုပြီး ဥပဒေတွေကို ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ လက်မှတ်နဲ့ ထုတ်ပြန်ကြေငြာလိမ့်ညာတာတွေကိုထောက်ရှုရင် နိုင်ငံတကာနိုင်ငံရေး သိပ္ပံညာရှင်တွေနဲ့ လူ့အခွင့်အရေးစောင့်ကြည့်လေ့လာသူတွေအများစု အဖို့ကတော့ မြန်မာနိုင်ငံစစ်အစိုးရကို စစ်အာဏာရှင်အစိုးရအဖြစ် တရားဝင်အဆင့်သတ်မှတ်ထားနေတာလေ့လာတွေ့ရှိရပါကြောင်း။

ဦးကျော်မင်းထွန်း မြန်မာနိုင်ငံရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဝေါဟာရများ ကဏ္ဍ (RFA)

နန်းချစ်တောင်းနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်

လူ့အခွင့်အရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလှုပ်ရှားသူ သျှမ်းအမျိုးသမီး နန်းချစ်တောင်းဟာ ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး Jack Straw ဂျက် စကြောအပြင် အတိုက်အခံ Conservative Party ကွန်ဆာဗေးတစ် ပါတီ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တွေနဲ့လဲတွေ့ဆုံပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှာ လူ့အခွင့် အရေးချိုးဖောက်မှုခံနေရပုံတွေကို ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့မြန်မာ့ အရေးလှုပ်ရှားမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး BBC မြန်မာဌာနကိုရောက်လာတဲ့ နန်းချစ်တောင်းနဲ့ သီးသန့်တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

BBC: အခုလိုပထမဆုံးအနေနဲ့ ဗြိတိန်မှာထိပ်တန်းခေါင်းဆောင် တွေနဲ့တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရတဲ့ကိစ္စဟာ အမှန်တကယ်အကျိုးရှိတယ်လို့ ယူဆပါသလား?

Charm Tong: မြန်မာနိုင်ငံရဲ့အရေးကိုကမ္ဘာက ပိုသိလာအောင် လုပ်ဖို့အရေးကြီးနေတဲ့အချိန်မှာ အခုလို UK ကိုလာပြီး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနဲ့တွေ့ဆုံ အတိုက်အခံပံ့ပိုးခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ပါ တွေ့ဆုံရတာ အများကြီးအကျိုးရှိပါတယ်။ သူတို့ကလဲ မြန်မာပြည်မှာဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအနေတွေကိုစိုးရိမ်ကြောင်း၊ UK အစိုးရဟာ နိုင်ငံတကာနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီ အရေးကိုကူညီပံ့ပိုးအကြောင်းတွေကို ပြောပြ ကြပါတယ်။ ဒီအစိုးရဟာ အကျိုးရှိတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

BBC: နန်းချစ်တောင်းက မနှစ်တဲ့ကလဲ အမေရိကန်သမ္မတ ဂျော့ရှ် ဘုတ်ရှ်နဲ့လဲတွေ့ဆုံတယ်။ အခုလဲ UK ကခေါင်းဆောင်တွေနဲ့လာတွေ့ တော့ မြန်မာ့အရေးမှာ အရေးပါတယ်လို့ယူဆရတဲ့ ASEAN တို့ တရုတ်၊ အိန္ဒိယတို့ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့တွေ့ဆုံမတွေ့ဘူးလား? ဒီအိန္ဒိယ တွေဘို့ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား?

CT: ကျမက မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုရဲ့တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါ။ မြန်မာ့ အရေးကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးကသိလာအောင် အာရုံစိုက်လာအောင် လူအများကြီးအဖွဲ့အများကြီးက သူတို့သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍကနေ ကြိုးပမ်း နေကြပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ အာဆီယံ ASEAN နိုင်ငံတွေကို ချဉ်းကပ်နေ တာတွေရှိသလို တရုတ်နဲ့အိန္ဒိယတို့ကိုလဲ သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့ချဉ်းကပ် နေကြသူတွေလဲရှိပါတယ်။ အားလုံးက ဆက်ကြိုးပမ်းသွားကြဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

BBC: နန်းချစ်တောင်းဟာ သျှမ်းအမျိုးသမီးဖြစ်တယ်။ သျှမ်းပြည်မှာ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်ခံရတာတွေ အဓိကထားပြီး ကမ္ဘာသိအောင် လုပ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ သျှမ်းအရေးဘဲလုပ်တယ်။ မြန်မာတနိုင်ငံလုံး ရဲ့အရေးကောမလုပ်ဘူးလားလို့ မေးလာကြရင်ကော ဘယ်လိုဖြေမလဲ?။

CT: ဒါကတော့ ကျမပြောနေလုပ်နေတာတွေကိုကြည့်ရင် ရှင်းပါတယ်။ ကျမလုပ်နေတာတွေဟာ မြန်မာပြည်ထဲက အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေ အားလုံးအတွက်ပါ။ မြန်မာပြည်သူပြည်သားအားလုံးလွတ်မြောက်ဖို့ပါ။

ကျမအလုပ်တွေကိုကြည့်ရင် ဒီမေးခွန်းရဲ့အဖြေက ရှင်းသွားပါလိမ့် မယ်။

BBC: လူ့အခွင့်အရေးတွေကို မီးမောင်းထိုးပြနေတယ်ဆိုတော့ ကိုယ် တိုင်ရော ဒီလိုချိုးဖောက်နေတာတွေခံစားခဲ့ရဘူးသလား?

CT: ချိုးဖောက်မှုဆိုတာတွေက ကျမတို့ မွေးလာကတည်းကပါ။ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ်ရှာမှာ မနေနိုင်ဘူး။ ကျောင်းမနေနိုင်ဘူး။ သေနတ်နဲ့ ခြောက်ပြီး အဓမ္မနေရာရွှေ့ခိုင်းလို့ တနေရာရာတည်းမှာ ကြာကြာမနေ နိုင်ပါဘူး။ ဒီလိုကျူးလွန်မှုတွေဟာ ဒီနေ့အထိ ရပ်မသွားသေးပါဘူး။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လူပေါင်းများစွာ ခံစားနေရဆဲပါ။ ဆိုးဝါးလှတဲ့ အဓမ္မ ပြုကျင့်မှုတွေဟာ ဒီနေ့အထိရပ်မသွားသေးပါဘူး။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လူပေါင်း များစွာ ခံစားနေရဆဲပါ။ ကျမခံစားရတာဆိုတာထက် ပိုဆိုးတဲ့ဆင်းရဲ

ဒုက္ခတွေကို လူအများကြီး ခံစားခဲ့ရ၊ ခံစား နေရတာပါ။

BBC: မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အခုလက်ရှိ ပြဿနာ အထွေထွေကနေ လွတ်မြောက်ဖို့လမ်းစ ကော ချစ်တောင်းဘယ်လိုမြင်ထားပါသလဲ?

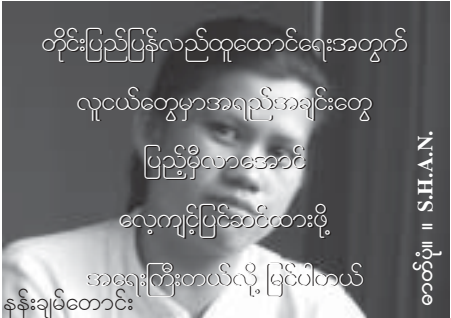
CT: နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးပမ်းနေကြတုံး ပါ။ ကျမအမြင်တော့ စစ်အစိုးရဟာ စစ်မှန် တဲ့နိုင်ငံရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေလုပ်ဖို့ NLD၊ တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့တွေနဲ့ သုံးပွင့်ဆိုင်

ဆွေးနွေးရပါမယ်။ တချိန်ထဲမှာ တပြည်လုံးမှာလဲစစ်မှန်တဲ့အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးရှိရပါမယ်။ စစ်အစိုးရကို ဆွေးနွေးပွဲစကားပိုင်းရောက်လာ အောင် နိုင်ငံတကာကလဲ ပိုင်းပြီးဖိအားပေးဆွဲခေါ်ရပါမယ်။ ပြီးတော့ တိုင်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင် ရေးအတွက် လူငယ်တွေမှာ အရည်အချင်းတွေ ပြည့်မှီလာအောင် လေ့ကျင့်ပြင်ဆင်ထားဖို့ကလဲ အရေးကြီးတယ်လို့ မြင်ပါတယ်။

BBC: နန်းချစ်တောင်း လူ့အခွင့်အရေးလှုပ်ရှားသူအနေနဲ့ ဆုတွေ အများကြီးရခဲ့တယ်။ နိုင်ငံတကာရဲ့ အသိအမှတ်ပြုမှုတွေလဲ ရှိခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်အသီးသီးနဲ့လဲတွေ့ဆုံခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီလိုလူသိထင်ရှား ဖြစ်လာတာ၊ အသိအမှတ်ပြုခံလာရတာတွေအပေါ်မှာကော ဘယ်လို ခံစားချက်တွေ ရှိပါသလဲ?

CT: ကျမတော့ ဒီဆုတွေချီးမြှင့်နေတာ၊ အသိအမှတ်ပြုနေတာ တွေဟာ ကျမတယောက်ထဲကိုပေးတာ မဟုတ်ဘဲ၊ ကျမတို့နိုင်ငံက လူတွေ ခံစားနေရတဲ့ဒုက္ခကို အသိအမှတ်ပြုတာ၊ အဓမ္မပြုကျင့်ခံနေရတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို စာနာတာ၊ ဒီလိုဖိနှိပ်ခံနေရတဲ့ကြားထဲက အမှန် တရားကိုဖော်ထုတ်ရင်ဆိုလို့ ကြိုးစားနေတဲ့လူတွေကို ဂုဏ်ပြုတာလို့ဘဲ ယူဆပါတယ်။ ဒီလိုဆုတွေဂုဏ်ပြုတာတွေဟာ မြန်မာနိုင်ငံက ဒုက္ခခံစား နေရတဲ့လူတွေကိုမမေ့လျော့စေဖို့ နိုင်ငံတကာရဲ့ အသိအမှတ်ပြုမှုလို့ဘဲ ယူဆပါတယ်။

BBC (25/4/06)

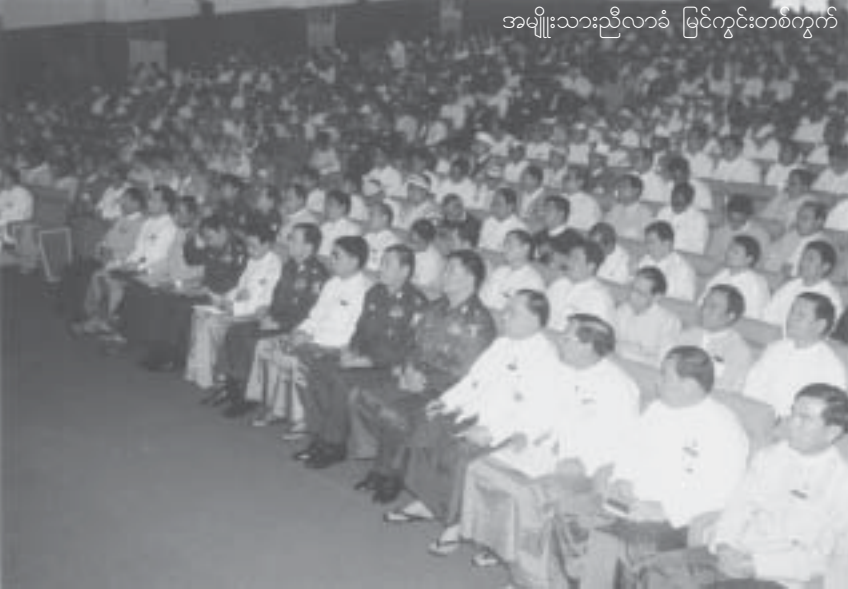
မသေခင်လုပ်ရမဲ့ သမိုင်းပေးတာဝန်

နအဖတို့ရဲ့ အတုအယောင်ညီလာခံမှာ အပစ်ရပ်အဖွဲ့တွေနဲ့ အားဖြည့်ထားပြီး ဒေါ်စုတို့ NLD နဲ့ SNLD တို့ကို ပစ်ပယ်ထားတယ်။ အပစ်ရပ်အဖွဲ့တွေကို အားဖြည့်ထားတာကလည်း အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာမှာ ပြည်ထောင်စုသဘောဆောင်တယ်လို့ တိုင်းပြည်နဲ့နိုင်ငံတကာကို မြှောင်လိမ်ဖို့ပါပဲ။

အပစ်ရပ် (၁၃)ဖွဲ့က ပြည်ထောင်စုစနစ်အတွက် ၁၃ ချက်တင်ပြပေမဲ့ နအဖက “ဒီတင်ပြချက်တွေဟာ ညီလာခံနဲ့ဦးတည်ချက်အခြေခံမူတွေနဲ့ မကိုက်ညီတာကြောင့် မှတ်တမ်းတင်ထားပေးပါမယ်လို့” ဆိုတယ်။ ဒီတော့ ဒီညီလာခံဟာ ပြည်ထောင်စုအတွက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အထင်အရှားပါပဲ။ နိုင်ငံတကာကို လိမ်ပြီး စစ်အာဏာသက်ဆိုးရည်ရေးအတွက် အပစ်ရပ်အဖွဲ့က ကျားထောက်ကျားကန် အသုံးတော်ခံပေးရတဲ့ သဘောပါပဲ။

၁၉၄၇ ပင်လုံမှာ ညီလာခံလုပ်တဲ့ စကားပြောရာမှာ စာချုပ်ချုပ်တော့ တောင်တန်းသားခေါင်းဆောင်တွေဘက်က တန်းတူရည်တူလိုလားချက်အတွက် ကျေနပ်လောက်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကျဆုံးတော့ ဦးနုတို့က ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အခြေခံလမ်းညွှန် (၇)ချက်ကို ပယ်ထုတ်ပြီး ဖားတပိုင်းငါးတပိုင်းပြည်ထောင်စနစ်ကို အတည်ပြုခဲ့တယ်။

အဲဒီအခြေခံလမ်းညွှန်ချက် (၇)ချက်အရ ပင်လုံညီလာခံမှာ ညှိနှိုင်းကြတုံးက အခက်အခဲဖြစ်နေတဲ့အချို့အချက်ကြောင့် စာချုပ်မှာ ထည့်လိုက်ရင် အနာဂတ်မှာလူမျိုးစုံတမျိုး အထင်မှားစရာဖြစ်မှာစိုးလို့ မထည့်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အခြေခံဥပဒေမှာမှ ထည့်ပေးဘို့ ရည်ရွယ်တယ်ဆိုပြီး ကတိခံဝန်ချက်နဲ့ GENTLEMEN'S AGREEMENT အရ သဘောတူတာကြောင့် ပင်လုံစာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်က ကတိအတိုင်း ပြည်ထောင်စုအုပ်ချုပ်ရေးအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာမှာ အခြေခံလမ်းညွှန် (၇)ချက်ကို အတည်ပြုပေးခဲ့တာပါ။ ပင်လုံသဘောတူညီချက်ကို ဦးနုတို့ သိပ်အဘောမတူချင်ဘူးလို့ကြားဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကလက်မှတ်ထိုးကတိပြုပြီးတာကြောင့် ခေါင်းဆောင်ချင်းညီညွတ်မှုမကွဲအောင်ရေငုံနှုတ်ပိတ်ခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကျဆုံးတော့ အခွင့်အရေးပေါ်လာတာနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့လက်ရေးစာမူတွေကို ဖျောက်ဖျက်ပြီး ပျောက်သွားပြီလို့ပြောတယ်။ အင်္ဂလိပ်လို ရေးထားတဲ့စာမူနဲ့တင်ပြအတည်ပြုခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ အဲဒီတုံးက ဥပဒေရေးရာမှာ သခင်ချန်ထွန်း၊

အမျိုးသားညီလာခံ မြင်ကွင်းတစ်ကွက်

စင်တီပီ။ ။ အင်တာနက်

ဦးအေးမောင်၊ ဦးမြင့်သိန်းတို့လည်း သိပါတယ်။ သူတို့နဲ့တိုင်ပင်ပြီး ဦးနုလုပ်ခဲ့တာပါ။ သဘောထားကျဉ်းမြောင်းတဲ့ ဗမာခေါင်းဆောင်အချို့ရဲ့ ညစ်ပတ်မှုကိုသိတဲ့ ဦးတင်ထွဋ်တော့ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံလိုက်တာဘဲ။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တိုင်းပြည်မှာ “အခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် နိုင်ငံသားတိုင်းရဲ့တာဝန်ဖြစ်တယ်”လို့အော်ပြီး လက်တွေ့မှာ စစ်တပ်အလိုကျ ပြည်ထောင်စုအတု အခြေခံဥပဒေကိုဘဲ ချမှတ်နေတယ်။ ပင်လုံမှာတောင်တန်းသားခေါင်းဆောင်တွေ တလေးတစားတန်းတူထားဆက်ဆံခံခဲ့ရပေမဲ့ နောက်ပိုင်းကျတော့မြှောင်လိမ်ပြီး ကျွန်လုပ်လိုက်တယ်။

အခုနအဖဗမာတွေအပေါ်စီးရယူနေတဲ့အချိန်မှာ တောင်တန်းသားတွေအပေါ်ပိုပြီး ကျွန်ပြုသွားအုံးမှာဖြစ်တယ်။ နအဖဟာ တောင်တန်းသားတွေကိုလည်းလိမ်တယ်။ ဗမာလူထုကိုလည်းလိမ်တယ်။ UN အပါအဝင် နိုင်ငံတကာကိုလည်းလိမ်တယ်။ ဘယ်တုံးကမှ ကတိသစ္စာမရှိဘူး။

ဒီတော့ အပစ်ရပ်အဖွဲ့တွေက ဘာကိုသွားယုံကြည်ပြီး ညောင်နှစ်ပင်တက်နေတာလဲ? ဘာလို့ကျားကန်ပေးနေတာလဲ? ဒီလုပ်ရပ်တွေဟာ သျှမ်းပြည်သူလူထုကို အကျိုးမပြုတဲ့အပြင် စစ်အုပ်စုကို ကူညီပြီး ကိုယ့်လူထုကိုပြန်နှိပ်ကွပ်ဘို့ကူပေးတဲ့သဘောဘဲ။ နအဖအခက် တော်လှန်ရေးအချက်ဆိုတာကို လက်လွှတ်လိုက်တာဘဲဖြစ်တယ်။ ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် ဗမာစစ်အုပ်စုရဲ့စားကြွင်းစားကျန်ကို တပ်မက်ယစ်မူးတဲ့ အပစ်ရပ်အဖွဲ့အချို့ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ကိုယ်ကျိုးအတွက်ဘဲဖြစ်တယ်။ ဒုက္ခခံစားရတဲ့ ပြည်သူလူထုကလည်း အပစ်ရပ်အဖွဲ့တွေ ဘာမှအကူညီ မကားကွယ်နိုင်လို့ ထိုင်းနယ်စပ်ဘက်ဒလဟော အစုလိုက်အပြုံလိုက် ပြေးလာနေကြရတာပါ။

၁၉၆၂ ဝိုင်းရောင်းအာဏာသိမ်းတာ ခွဲထွက်ရေးကြောင့်လို့ အပြစ် ပြောခဲ့တယ်။ ပြည်ထောင်စုဖြစ်စေတဲ့ ပင်လုံသဘောတူညီချက်မှာ ကတိဝန်ခံချက်ပေးခဲ့ကြတုံးက ၁၉၄၇ အခြေခံဥပဒေထဲခွဲထွက်ခွင့်ရှိလို့ လက်မှတ်ထိုးခဲ့တာဖြစ်တယ်။ အာမခံချက်ပေးတာလည်း ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၊ ဖျက်ဆီးပစ်တာက ဦးနုနဲ့ဗိုလ်နေဝင်းတို့ပါ။ မဟာဗမာဝါဒီ တွေပါဘဲ။

စတင်ပုံ။ ။ Vichit

စတင်ပုံ။ ။ အထွတ်အမြတ်

ဒီတော့ ဝိုင်းရောင်းလို့ အကြမ်းဘက်သမားကို အလျှော့ ပေးခဲ့တယ် ဆိုပါစို့။ (၁၀)ချက် ကနေ (၂)ချက်ဖြုတ်ပြီး (၈)ချက် နဲ့လိုက်လျော့ အတည်ပြုခဲ့တယ် ဆိုပါစို့။ နောင်တနေ့ ဗမာစစ် ဝါဒီတွေ အသာစီးရလာတာနဲ့ တောင်တန်းသားတွေ အပေါ် သွေးခွဲလာတဲ့အခါ နောက်ထပ် အကြမ်းဘက်စစ်ဝါဒီတစ်စု

ထပ်ပေါ်လာအောင် တွန်းပို့ပေးတာနဲ့အတူတူပဲ။ ကျန်တဲ့ (၈) ချက်ထဲက ဘယ်အချက်ကို ထပ်ဖြုတ်ပေးရမလဲ? “မဟာဗမာစစ်ဝါဒီတွေဟာ သမိုင်းတလျှောက်မှာ ဘယ်တုံးက ကတိတည်ဘူးလို့လဲ။ ၁၉၇၄ မှာ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းဘဲ သျှမ်းပြည်နဲ့ တောင်ပေါ်သားအားလုံးကို ကျွန်တော်သွင်းလိုက်တာဘဲ။ ဒါကြောင့် ရေရှည်ကိုမျှော်မှန်းပြီး ပင်လုံ ခေါင်းဆောင်တွေက နောင်မျိုးဆက်သစ်တွေအတွက် အကာအကွယ် လုပ်ပေးထားခဲ့တာကို ဒီနေ့မျိုးဆက်သစ်တွေက မဟာဗမာတွေရဲ့ အကြိုက် လိုက်လျော့အလျှော့ပေးလိုက်ရင် ကျနော်တို့ဟာ သမိုင်း တရားခံဖြစ်သွားတာပေါ့။

ပြည်ထောင်စုကို မဟာဗမာဝါဒီတွေက မရချင်တာကြောင့် အကြိမ်ကြိမ်ပထုတ်ငြင်းဆန်ခဲ့တယ်။ ဒီပြည်ထောင်စုကို မဟာဗမာ စစ်ဝါဒီတွေဘဲ လုပ်တတ်သလား?၊ မဟာဗမာတွေဘဲ အရည်အချင်း ရှိသလား?၊ မဟာဗမာပေးမှရသလား?၊ သူတို့မပါဘဲ ဒီပြည်ထောင်စု ကို လုပ်လို့မရတော့ဘူးလား?

၁၉၅၈ စစ်နွဲ့ခေါင်းဆောင်တဲ့ နွမ်စစ်ဟန်အစ ဒီနေ့အထိ အမျိုးသားညီညွတ်ရေး စည်းရုံးရေး အော်လာကြတာ လက်တွေ့မှာနှစ်ပေါင်း (၅၀)ကျော် လူထုဒုက္ခရောက်နေကြပြီ။ တချို့က သင်္ခါဏ်စာမယူ တတ်သေးဘဲ အချင်းချင်းကန်ထုတ်နေကြတယ်။ ဆန့် ကျင်နေကြတယ်။ တခြားမဟာဗမာအဖွဲ့တွေနဲ့တော့ မဟာမိတ်လုပ်ချင်ကြတယ်။ ဝိုင်းဆရာသခင်အဖြစ် တင်မြှောက်ပြီးအကူအညီတောင်းပေးလိုက်ကြသေးတယ်။

စစ်နွဲ့

စတင်ပုံ။ ။ S.H.A.N.

ဒို့အမျိုးသားအချင်းချင်းညီညွတ်ရေးအတွက်မှာ တောင်ပေါ်သား လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ ဘာသာပေါင်းစုံက ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူကြီး၊ ကလေး၊ အဘိုးအို အဖွားအို၊ လူဝ လူပိန်၊ လူရှည် လူပု၊ အသားမဲ အသားဖြူ၊ ဘုန်းကြီး မယ်သီလ၊ သူဌေး သူဆင်းရဲ၊ ကုန်သည်၊ ပညာတတ်အားလုံး ကြားမှာ ညီညွတ်ရေးအတွက် မကူညီသင့်ကြဘူးလား?၊ အနည်းဆုံး ဆန့်ကျင်ဘက်ဘုံရန်သူကို ဦးတည်တိုက်ခိုက်တဲ့အနေနဲ့ စုစည်းနိုင်ရ မယ်။ ဒါဟာတော်လှန်ရေးသမိုင်းကပေးတဲ့ သင်္ခါဏ်စာဘဲ။

အချင်းချင်းအပေါ်လောဘ ဒေါသ မောဟစိတ်ထားတွေ မေ့ဖျောက်ထားပြီး မေတ္တာ ဂရုဏာ မုဒိတာစိတ်ထားတွေရှိသင့်တယ်။ ဆက်ဆံရေးလုပ်လို့မရသေးရင်တောင် ဥပက္ခာတရားထားနိုင်ရင် ရပါ တယ်။ မချစ်မမုန်းပေါ့။

ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ပြည်သူလူထုကို ငဲ့ညှာထောက်ထားပြီး ကိုယ့် အမျိုးသားအချင်းချင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်နိုင်ရေးကို ရေးရှာသင့်တယ်။ ကြိုးစားသင့်တယ်။ ဒါဟာ ပြည်သူ့အကျိုးပြုဖို့ဘဲ ဖြစ်တယ်။

ရန်သူမဟာဗမာအဖွဲ့စစ်ဝါဒီကိုတော့ အောက်ကြို့ဆွေးနွေးရေး လုပ်ဘို့ တံခါးဖွင့်ထားတယ်။ မျက်နှာချိုသွေးလက်ဖြန့်တောင်းဆိုနေကြ တယ်။ ကိုယ့်အချင်းချင်းကျတော့ ကျွန်ကြီးကျွန်ငယ်၊ အဆင့်အတန်း ရှိတဲ့ကျွန်၊ ဂုဏ်ရှိတဲ့ကျွန်၊ အထက်တန်းကျွန်၊ အောက်တန်းကျွန် ခွဲခြားနေရင်တော့ သျှမ်းပြည်အမျိုးသားတွေရဲ့ စကားစာပေ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ ပပျောက်ရေးအတွက် လုပ်ဆောင်နေကြတာဘဲ ဖြစ်မယ်။ နောင်တက်လာမဲ့ မျိုးဆက်သစ်တွေအားလုံးနဲ့ မဟာ ဝါဒီနောက်လိုက် အလိုတော်ရှိတွေဖြစ်ဘို့ မီးလောင် ရာလေပင့် လုပ်တာဘဲဖြစ်သွားမယ်။

အဲဒီအခြေအနေအဆင့်ရောက်မသွားအောင်၊ မဖြစ်ရလေအောင် ဝိုင်းဝန်းလုံးပမ်းသွားဖို့က မသေခင် လုပ်ဆောင်ရမဲ့ သမိုင်းပေးတာဝန်ဘဲ။

ကျားချာတိတ် ၁၂၊ ၂၀၆

စုန်းထူပွားဝမ်းလှန့်ဖို့ဆွမ်းစုပ်, 48 ပီ

Photo: Chiangmai News

ဝမ်းထိ 21/5/06 တပွဲသိုင်းလိုင်းတံး
ကဆဲးလင်းယွတ်းသိုင်းကဆဲးရှင် လံးလတ်းစိုဆဲး
ပင်ပွဲးစွပ်စုပ်,ဝမ်းလှန့်ဖို့ဆွမ်း 48 ပီတီမ် တံး
ငမ်းပုဆိမ်းလွဲတံးလီင်း။ ဆွမ်းပင်ပွဲးဆွဲ ပွတ်းဆွဲလံး
လူ,တၢဆဲးယၢတ်,ဆဲးမုဆွဲ,ဂူသုင်,တၢင်းလီပဆဲ
ဖူးရှတ်းရှာဆဲ လိုင်းလံးလူ,ဆွဲဝိုလိုတ်းသံးလွဲဂျ၊
တျ,လိုဝိုလၢတ်းဝါဆဲးမိုင်း ဖွင်းတိုင်းကပ်မိုင်း

တံးခွဆဲးစေ့မုး ခၢင်းတၢင်း 48 ပီ။ ဝါးဆဆဲ
မီးပင်ဆဆဲရှင်ရှင်သိုင်းလး၊ ဝါင်းတူင်,မွှ်,
မွင်လုံ တၢန့ယမ်ယုဂ်ယွင်းမုဆဲဝိုလိုဆဲး, စွဆဲငမ်း
ဖူးရှတ်းရှာဆဲ လိုင်းလံးသီင်းမုဆဲဖွင်းတိုင်းကပ်
ဝါဆဲးမိုင်း။ ထိုင်ဂၢင်စိုဆဲးမုး မီးပင်မုဆဲးသိုင်း
ရွင်ဂျါမီးပၢဆဲမု,ယုဂ်ယွင်းဝမ်းလှန့်ဖို့ဆွမ်း။
လင်းယွတ်းသိုင်း လံးတွဆဲးစွင်ဖွာ်,ပဆဲ

သိုင်းရှာဆဲးလိုင်းမၢတ်,လီင်းလး၊ ပီဆဲတုဂ်စိတ
ယွဆဲပင်တိုင်းကပ်, သိုင်းရှာဆဲးလိုင်းရှပ်,ဂိုတ်
ပုဆဲးဖွဆဲးစိုဂ်စိုမိတ်မိတ်ဆွမ်း။ ပါင်ပွဲးဆွဲ မီးဖူး
စိုဆဲးရှတ်း လီမ်သင်,စု, ဂူဆဲးမိုင်း၊ လုဂ်းစိုဆဲး
ကပ်,လုမီးသိုင်း,ခၢပ်,လံးလံးလုမီး ဆဲဝိုရှင်ရှင်။
လိုင်းသေဆဆဲတူင်တံးဆဲးတပွဲသိုင်းဝု, WNA
(Wa National Army) ကဆဲးတိုင်းတျ,သုး
တင်းသိုင်းမၢဆဲးယု,ဂေ့မုးစပ်,ရှပ်,ပါင်ပွဲး
ပီဆဲပွဂ်းကွဆဲတၢင်းသုတ်း။

မိုင်း 19/5/06 လင်းယွတ်းသိုင်း လံးသုင်,
ဖို့ဆဲးလိဂ်းဖိတ်းမွှ်,ထိုင် ဂူဆဲးလၢင်းစိုင်းတံး
လိုင်းပီဆဲလုမီးတံးလံးလံးလုမီး။ မဆဲးလင်း
ပၢဂ်းလွင်းဆဲတၢင်းဝုး မီးလွင်းဖွမုသီင်ပီင်း
ပၢဂ်းပီဆဲဆဲဆဲမိုင်း လွဲလီင်ဂဆဲဂူလုးကဆဲလင်း
ရှ်တံးရှ်းယိုင်းမံကပ်မိုင်းတံးရှပ်းထိုင်တံး၊ ယဝ်
တူင်ပီဆဲဂါဆဲ။ ဂွပ်းဆဲတံးရှပ်း ဂူးမု,ဂူးလုမီး
ရှ်းစုန်းထူပွားဝမ်းလှန့်ဖို့ဆွမ်းလး၊ တၢန့ယမ်ဖူး
ရှတ်းရှာဆဲတင်းလံ၊ လိုင်းလံးလူ,ဆွဲဝိုလိုတ်းဂျ၊
ဆွဲပင်သိုင်းဖွင်းတိုင်းကပ်မိုင်းတံးလး၊ ရှ်း
ဂူးလၢင်းစိုင်း ဆွဲမိုင်းတံးရှ်းမီးလွဲရှပ်းဂဆဲ/
ဖွမုဂါဆဲ/လွဲ,ဝီမ် ဂဆဲဆဲယဝ်။

Harnlay 17052006

S.H.A.N. P.O.Box 15, Nong Hoi P.O., Chiangmai 50007, Thailand
e-mail: shan@cm.ksc.co.th www.shanland.org